

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Pitic Mariana

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Puia Sergiu, de către avocatul Bînzari Liliana în numele succesorului părții vătămate Buliga Ludmila, de către avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan și de către avocatul Ceceli Constantin în numele inculpatului Bogdan Adrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021 și a sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 11 septembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Puia Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx s. Xxxxx;

Puia Dan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx s. Xxxxx;

Bogdan Adrian, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 07.05.2019 - 11.09.2019

2. instanța de apel: 06.11.2019 – 03.08.2020
05.03.2021-06.07.2021

3. instanța de recurs: 16.10.2020 – 25.01.2021
16.12.2021-06.06.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 11 septembrie 2019, Puia Sergiu Xxxxx a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, la 13 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Puia Dan Xxxxx a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Bogdan Adrian a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

De la inculpatul Puia Sergiu s-a încasat în beneficiul părții civile Buliga Ludmila prejudiciul material în sumă de 26.857, 71 lei, moral în mărime de 10.000 lei și în beneficiul părții civile Caliniuc Petru prejudiciul moral în mărime de 350.000 lei.

De la inculpatul Puia Dan s-a încasat în beneficiul părții civile Buliga Ludmila prejudiciul material în sumă de 10.000 lei, moral în mărime de 5000 lei și în beneficiul părții civile Caliniuc Petru prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei.

De la inculpatul Bogdan Adrian s-a încasat în beneficiul părții civile Buliga Ludmila prejudiciul material în sumă de 10.000 lei, moral în mărime de 5000 lei și în beneficiul părții civile Caliniuc Petru prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei.

De la inculpați s-au încasat, solidar, în beneficiul părții civile Buliga Ludmila cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

De la inculpatul Puia Sergiu s-a încasat în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 9320,70 lei.

De la inculpatul Puia Dan s-a încasat în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 9320,70 lei.

De la inculpatul Bogdan Adrian s-a încasat în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 9320,70 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Puia Sergiu, la 19 decembrie 2018, aproximativ orele 23:00, aflându-se împreună cu minorii Bogdan Adrian și Puia Dan în beciul din gospodăria lui Caliniuc Dumitru, situată în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, consumând băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, a intrat în conflict verbal cu gazda gospodăriei, Caliniuc D., care la fel se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată. Ulterior părăsind beciul, Puia S. împreună cu minorii Bogdan A. și Puia D. s-au deplasat și au ajuns în drum în fața porții gospodăriei menționate, fiind urmați de Caliniuc D., care a ieșit ultimul din ogradă. După aceasta, Puia S., conștientizând faptul că victima Caliniuc D. are capacitatea de apărare redusă din motiv că, era în stare de ebrietate avansată, folosindu-se de faptul că locul unde se aflau era slab iluminat și că nu existau alți martori oculari decât complicii, având ca sprijin moral faptul că are ca însoțitori pe Bogdan A. și Puia D., care îl susțineau prin faptul că nu interveneau și era convins că nu vor divulga acțiunile sale criminale, totodată simțindu-se în superioritate numerică, având scopul de a se răzbuna pe Caliniuc D. pentru injuriile aduse de către acela în timpul conflictului iscat în beci și care a continuat în drum, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri puternice cu pumnii peste cap, iar după ce acela a căzut în genunchi, i-a mai aplicat lui Caliniuc D. o lovitură cu piciorul peste cap, fapt de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut la pământ cu fața în sus. Continuându-și acțiunile sale criminale, Puia S., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul

omorului lui Caliniuc D., profitând de faptul că ultimul era inconștient și nu-i va putea opune rezistență fizică, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, s-a îndreptat spre victimă cu piatra respectivă trecând nestingherit pe lângă Bogdan A., care se afla între el și Caliniuc D., și totodată având sprijinul moral al complicilor Bogdan A. și Puia D., care nu au intervenit, iar ultimul chiar l-a îndemnat verbal să aplice violența, i-a aplicat cu o deosebită cruzime cu piatra ce o ținea în mâini lui Caliniuc D. mai multe lovituri peste cap. După aceasta, dorind să se asigure că victima într-adevăr a decedat și nu va divulga acțiunile lor criminale, Puia S., împreună cu Bogdan A. s-au aplecat asupra capului victimei și au examinat cadavrul îndeaproape, timp în care au fost observați în această poziție de către tatăl victimei, Caliniuc Petru și având scopul de a nu fi recunoscuți de către ultimul și respectiv, a se eschiva de la răspundere penală, împreună cu Puia D., care avea același scop, au fugit de la fața locului. În rezultatul acțiunilor violente mai sus menționate Caliniuc D. a decedat. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201831C0172 din 20.12.2018, moartea lui Caliniuc D. a survenit în rezultatul TACC deschise, fractura tasată, fragmentată a craniului cu lezarea creierului, hemoragie inter cerebrale abundente, plăgi rupte a capului și feții, fractura bilateral a maxilei și mandibulei cu fracturi multiple de dinți, care se califică ca vătămări corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legătură directă cu survenirea decesului.

Acțiunile lui Puia S. au fost calificate în temeiul art. 42 alin. (2), art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal ca, *omorul intenționat - adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime.*

Bogdan Adrian, la 19 decembrie 2018, aproximativ orele 23:00 aflându-se împreună cu Puia S. și Puia D. în beciul din gospodăria lui Caliniuc D., situată în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, a asistat la un conflict verbal care s-a iscat între Puia S. cu gazda gospodăriei, Caliniuc D., ambii aflându-se în stare de ebrietate alcoolică avansată. Ulterior, părăsind beciul, Bogdan A. împreună cu Puia S. și Puia D. s-au deplasat și au ajuns în drum în fața porții gospodăriei menționate, fiind urmași de Caliniuc D., care a ieșit ultimul din ogradă. După aceasta, Bogdan A., conștientizând faptul că victima Caliniuc D. are capacitatea de apărare redusă din motiv că era în stare de ebrietate avansată, folosindu-se de faptul că locul unde se aflau era slab iluminat și că nu existau alți martori oculari decât complicii, împreună cu Puia D., au acordat lui Puia S. sprijinul moral manifestat prin faptul că nu au intervenit în conflict, oferindu-i ultimului încrederea că nu vor divulga acțiunile sale criminale, precum și senzația că se află în superioritate numerică, iar pe fonul acestui sprijin moral, Puia S., având scopul de a se răzbuna pe Caliniuc D. pentru injuriile aduse de către acela în timpul conflictului iscat în beci și care a continuat în drum, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri puternice cu pumnii peste cap, iar după ce acela a căzut în genunchi, i-a mai aplicat lui Caliniuc D. o lovitură cu piciorul peste cap, fapt de la care ultimul și-a

pierdut cunoștința și a căzut la pământ cu fața în sus. Continuându-și acțiunile sale criminale, Bogdan A., urmărind scopul omorului lui Caliniuc D., profitând de faptul că ultimul era inconștient și nu va putea opune rezistență fizică, observându-l pe Puia S. că a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm cu care s-a îndreptat spre Caliniuc D., aflându-se pe calea de deplasare a lui Puia S. spre Caliniuc D., conștientizând că ultimul în starea în care se afla ar putea fi omorât, s-a ferit din calea lui Puia S. înlăturând astfel orice obstacol ca acela să săvârșească omorul, respectiv l-a lăsat pe agresor să treacă nestingherit spre victimă, astfel i-a acordat lui Puia S. sprijinul moral ca acela cu o deosebită cruzime, cu piatra ce o ținea în mâini, să-i aplice lui Caliniuc D. mai multe lovituri peste cap. După aceasta, dorind să se asigure că victima într-adevăr a decedat și nu va divulga acțiunile lor criminale, Bogdan A., împreună cu Puia S. s-au aplecat asupra capului victimei și au examinat cadavrul îndeaproape, timp în care au fost observați în această poziție de către tatăl victimei, Caliniuc Petru și având scopul de a nu fi recunoscuți de către ultimul și respectiv, a se eschiva de la răspundere penală, împreună cu Puia D., care avea același scop, au fugit de la fața locului. În rezultatul acțiunilor violente mai sus menționate Caliniuc D. a decedat. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201831C0172 din 20.12.2018, moartea lui Caliniuc D. a survenit în rezultatul TACC deschise, fractura tasată, fragmentată a craniului cu lezarea creierului, hemoragie inter cerebrale abundente, plăgi rupte a capului și feții, fractura bilateral a maxilei și mandibulei cu fracturi multiple de dinți, care se califică ca vătămări corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legătură directă cu survenirea decesului.

Puia Dan, la 19 decembrie 2018, aproximativ orele 23.00, aflându-se împreună cu Puia S. și Bogdan A. în beciul din gospodăria lui Caliniuc D., situată în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, a asistat la un conflict verbal care s-a iscat între Puia S. cu gazda gospodăriei, Caliniuc D., ambii aflându-se în stare de ebrietate alcoolică avansată. Ulterior părăsind beciul, Puia D. împreună cu Puia S. și Bogdan A. s-au deplasat și au ajuns în drum în fața porții gospodăriei menționate, fiind urmați de Caliniuc D., care a ieșit ultimul din ogradă. După aceasta, Puia D., conștientizând faptul că victima Caliniuc D. are capacitatea de apărare redusă din motiv că era în stare de ebrietate avansată, folosindu-se de faptul că locul unde se aflau era slab iluminat și că nu existau alți martori oculari decât complicitii, împreună cu Bogdan A., au acordat lui Puia S. sprijinul moral manifestat prin faptul că nu au intervenit în conflict, oferindu-i ultimului încrederea că nu vor divulga acțiunile sale criminale, precum și senzația că se află în superioritate numerică, iar pe fonul acestui sprijin moral, Puia S., având scopul de a se răzbuna pe Caliniuc D. pentru injuriile aduse de către acela în timpul conflictului iscat în beci și care a continuat în drum, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri puternice cu pumnii peste cap, iar după ce acela a căzut în genunchi, i-a mai aplicat lui Caliniuc D. o lovitură cu piciorul peste cap, fapt de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut la pământ cu fața în sus. Continuându-și acțiunile sale criminale, Puia D., urmărind scopul omorului lui

Caliniuc D., profitând de faptul că ultimul era inconștient și nu va putea opune rezistență fizică, observându-l pe Puia S. că a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm cu care se apropia de Caliniuc D., iar pe Bogdan A. aflându-se pe calea de deplasare a lui Puia S. spre Caliniuc D., ferindu-se și înlăturând astfel orice obstacol ca Puia S. să săvârșească omorul, în aceste circumstanțe Puia D. prin indicații directe și exprese, rostite cu voce tare adresate lui Puia S. și anume "Serioja dă-i cu siguranță", prin aceasta având în vedere că victima trebuie omorâtă, l-a îndemnat și l-a încurajat pe ultimul și i-a acordat sprijinul moral ca acela cu o deosebită cruzime, cu piatra ce o ținea în mâini, să-i aplice lui Caliniuc D. mai multe lovituri peste cap. După aceasta, observând că Puia S. și Bogdan A. s-au aplecat asupra capului victimei și au examinat cadavrul îndeaproape dorind să se asigure că victima într-adevăr a decedat și nu va divulga acțiunile lor criminale, iar în acest timp au fost observați în această poziție de către tatăl victimei, Caliniuc Petru, având scopul de a nu fi recunoscuți de către ultimul și respectiv, a se eschiva de la răspundere penală, împreună cu Puia S. și Bogdan A., care aveau același scop, au fugit de la fața locului. În rezultatul acțiunilor violente mai sus menționate Caliniuc D. a decedat. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201831C0172 din 20.12.2018, moartea lui Caliniuc D. a survenit în rezultatul TACC deschise, fractura tasată, fragmentată a craniului cu lezarea creierului, hemoragie intercerebrale abundente, plăgi rupte a capului și feții, fractura bilateral a maxilei și mandibulei cu fracturi multiple de dinți, care se califică ca vătămări corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legătură directă cu survenirea decesului.

Acțiunile lui Bogdan A. și Puia D. au fost calificate în temeiul art. 42 alin. (5), art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal ca, *omorul intenționat - adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Chisnencu Alexandru, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Puia Sergiu să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de el.

Apelantul a invocat că, unicul martor nemijlocit al acuzării – Caliniuc P., tatăl decedatului Caliniuc D., care este în etate, având handicapuri evidente de văz și auz (chestiuni neverificate, neexamine și nestabilite de urmărirea penală și nici de instanța competentă de judecată), fiind la momentul incidentului în stare de ebrietate alcoolică, după cum a declarat și el însuși, anterior servind alcool la ceremonia la care au fost invitați ambii cu decedatul, a declarat incert versiuni diferite la etapa urmăririi penale, apoi la etapa cercetării judecătorești, chestiuni, ce nu pot crea un tablou concret al celor întâmplate, cu atât mai mult, că el nici nu a văzut cum s-a petrecut incidentul din stradă, nici rolul fiecăruia dintre inculpați și acțiunile lor concrete pentru a le putea individualiza și a le încadra corect și judicios conform dispozițiilor exprese ale normelor penale în vigoare.

Inculpații Bogdan A. și Puia D., însă, fiind la momentul comiterii infracțiunii minore, și folosindu-se de indulgențele legale, mizând pe prioritățile respective și dorind direcționarea răspunderii anume asupra condamnatului Puia S., ca major, întru eschivarea de răspundere, aducând argumente împotriva ultimului și catalogându-l ca pe o persoană negativă, ce ar avea influență asupra lor, au susținut versiuni relatate de către ei, versiuni, ce nu au fost confirmate mai mult de nimeni și de nimic. Deci, este absolut evident, că ceea ce s-a întâmplat, fapt absolut regretabil - survenirea morții lui Caliniuc D., este învăluit de mister și neelucidat.

Celelalte mijloace de probă, pe care a mizat acuzarea, și anume raportul de expertiză nr. 20180500387 din 15.01.2018 (ce este numerotat și datat cu anul 2018, chestiune, ce duce la nulitatea lui) a obiectelor biologice de origine umană și a corpurilor delictive, a stabilit, că în fragmente din petele roșietice de pe pantaloni (nr/ob. 3, 4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași (nr/ob. 9, 10) ridicați de la Bogdan A., de pe perechea de pantaloni (nr/ob. 14-17), vestă (nr/ob. 18-21) ridicate de la Caliniuc D., de pe tampoanele de vată (nr/ob. 25, 26, 27) ridicate de la fața locului s-a depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sânge s-au constatat antigenii „A” și „B”. Așadar, sângele depistat a provenit de la persoană cu grupa sanguină ABO, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D. Provenirea acestui sânge de la Puia D. și Puia S. cu grupa Oalfa, beta și de la Bogdan A. cu grupa sanguină Balfa se exclude. Ulterior, expertul Diana Glavan, la audierea din 16.04.2019, a modificat concluziile raportului de expertiză, declarând, că la data de 15.01.2019 a întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 20180500387, iar conform concluziilor raportului menționat, neintenționat a încurcat obiectele de cercetare ce aparțin persoanelor indicate în concluzie și anume nu a indicat obiectele ce aparțin lui Puia S., pe care au fost depistate urme de sânge. Pentru a exclude orice neclaritate ce reiese din raportul menționat, a indicat că spălăturile pe fire de tifon de pe perechea de adidași firma „Dockers” (nr/ob. 9, 10) aparțin lui Puia S., deci conform rezultatelor obținute în urma investigațiilor, a sângelui stabilit pe adidași, antigenii „A” și „B”, care provin de la persoana cu grupa sanguină ABo, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D. în privința obiectelor pe care s-au găsit urme de sânge de origine umană, care aparțin lui Bogdan A., specifică că asemenea obiect sunt doar pantalonii aceluia, conform expertizei (nr/ob. 3, 4), declarațiile menționatului expert fiind, la părerea apărării subiective, nesusținute și dubioase, invocate la solicitarea procurorului, respectiv, fără valoare probatorie, expertiză ce a fost contestată de el, ca avocat și apărător al condamnatului Puia S., cu solicitarea absolut judicioasă de dispunere a efectuării unei expertize repetate, chestiune ilegal respinsă de către instanță.

Deci, dat fiind faptul, că chestiunea dată a rămas neinvestigată, acuzarea și condamnarea referitor condamnatul Puia S. este presupusă și neîntemeiată.

3.2. Avocatul Stratan I., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Puia Dan să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

Apelantul a invocat că, instanța de fond nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu. Nu a motivat în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor administrate și motivele pentru care a respins probele apărării. În această consecutivitate, instanța nu s-a pronunțat în genere, iar în unele cazuri evaziv și neclar, asupra tuturor argumentelor apărării, inclusiv a celor care, în raport cu prescripțiile de drept procedural și material. S-a limitat la transcrierea declarațiilor martorilor, iar per ansamblu în calitate de probe în probarea învinuirii imputate inculpatului a invocat și alte înscrisuri care dovedesc vinovăția inculpatului și declarațiile martorilor apărării.

Reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, apărarea a constatat că aceste exigențe legale nu au fost întocmai respectate, iar învinuirea înaintată lui Puia D. este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate.

La fel, nemotivată este și concluzia instanței de fond în ceea ce privește admiterea acțiunii civile a părții civile Caliniuc P. deoarece ultimul are statut de martor în speța dată.

Astfel, instanța avea obligația de a motiva concluzia cu privire la repararea daunei materiale deoarece partea civilă Buliga Ludmila nu a prezentat careva probe care ar stabili cu certitudine mărimea prejudiciului material și moral. Despăgubirile solicitate de partea civilă cu titlu de daune morale sunt neîntemeiate deoarece în cerere despre compensarea prejudiciului moral nu a indicat care au fost suferințele psihice suportate de aceasta, suferințele morale și prin ce s-au manifestat acestea.

3.3 Avocatul Ceceli C., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Bogdan Adrian să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de el.

Apelantul a invocat că, nu mai este necesar menținerea minorului în arest la data de 11 septembrie, considerând necesar pronunțarea dispozitivului sentinței și aplicarea în privința inculpatului a măsurii preventive sub formă de arest până la data intrării în vigoare a sentinței, contrar prevederilor art. 186 alin. (8) Cod de procedură penală, care a conchis că pentru învinuiții, inculpații minori durata totală de ținere în stare de arest preventiv nu poate depăși termenul de 8 luni. În principiu, textul sentinței de condamnare în privința minorului Bogdan A. s-a bazat pe „constatare - concluzie”, fără a motiva care probe au dus la emiterea concluziei în baza constatărilor făcute de instanță, în urma examinării cauzei.

Contrar prevederilor art. 325 alin. (1), 385 alin. (1, 3) Cod de procedură penală, instanța a emis sentința și nu s-a expus în parte pentru Bogdan Adrian dacă fapta pretins comisă de către acesta întrunește elementele infracțiunii, care sunt acestea și în dependență de acestea să stipuleze concret probele care stau la baza acuzării.

Mai mult ca atât, art. 42 alin. (5) Cod penal, nici măcar nu prevede acest tip de complicitate morală imputată lui Bogdan A., care de fapt este o interpretare a

acuzării și a instanței, fără a avea la bază o normă legală care să stipuleze clar în ce constă aceasta și care sunt semnele calificative ale acesteia.

Fără a argumenta ce motiv a avut minorul Bogdan A. ca să-l omoare pe Caliniuc D., ce conflicte au existat între ei, dar cu toate acestea a constatat că *"între inculpați s-a iscat un conflict și inculpații nu neagă aceasta"*. Potrivit declarațiilor lui Bogdan A. de la etapa urmăririi penale precum și cele făcute în instanță, acesta nu a declarat niciodată și nu a recunoscut niciodată așa cum a indicat instanța că ar fi avut conflicte cu victima Caliniuc D, dimpotrivă a declarat cu lux de amănunte cele petrecute și a menționat că nu a avut niciodată conflicte cu Caliniuc D. nici anterior, nici în seara de 19.12.2018.

În baza probelor prezentate de către partea acuzării și administrate în instanța de judecată nu putea fi stabilită vinovăția minorului Bogdan A. în limita acuzării aduse, ori conținutul probelor scrise.

Astfel, motivul și scopul comiterii infracțiunii în mod obligatoriu este necesar de a fi demonstrat, iar instanța, la condamnarea unui minor de comiterea unei infracțiuni excepțional de gravă cum este omorul cu o deosebită cruzime, urma să se bazeze obligatoriu pe probe pertinente și concludente examinate în ședința de judecată care ar demonstra indubitabil că Bogdan A. a dorit și a avut intenția directă să-l omoare pe Caliniuc D. și care a fost motivul acestuia.

Conform probelor cercetate, un motiv sau un scop de a-l omorî pe Caliniuc D. chiar și prin complicitate, nu a fost probat, ba din contra Bogdan A., la vârsta de 16 ani a avut curajul să încerce să curme acțiunile autorului atât prin îndemnul de a se opri, cât și prin aplicarea forței fizice cu riscul propriu de a suferi și el în urma acțiunilor criminale ale autorului infracțiunii.

În ședința de judecată nu și-a găsit confirmare acuzarea referitor la faptul că Bogdan A. a urmărit scopul de a-l omorî pe Caliniuc D. așa cum este stipulat în rechizitoriu din considerentul că inculpatul nu a avut nici anterior, nici în seara când Caliniuc D. a fost omorât conflicte sau alte relații ostile cu cel din urmă.

Nu au careva tangență sau putere probatorie în dovedirea acțiunilor pretins inculpabile ale lui Bogdan A. din simplu motiv că complicitatea morală imputată inculpatului nu survine și nu poate fi probată prin asemenea categorii de acte procesuale, ci doar din declarațiile martorilor.

Potrivit declarațiilor Caliniuc P., depuse la diferite etape ale urmăririi penale precum și în instanța de judecată, s-a constatat cu certitudine că cele înscrinate lui Bogdan A. nu corespund adevărului și nu pot fi probate prin declarațiile acestui martor care este de fapt unica persoană care poate parțial să declare cele întâmplare după comiterea infracțiunii și nicidecum în timpul infracțiunii deoarece cum a declarat, acesta nu se afla la locul infracțiunii în momentul comiterii acesteia. Caliniuc P. nu a confirmat acuzațiile înaintate de procurori referitor la Bogdan A. precum că acesta l-ar fi susținut moral pe Puia S. când acela din urmă a comis omorul. De asemenea Caliniuc P. a făcut declarații acuzatorii doar în privința lui Puia S. și Puia D. Instanța de fond urma să ia în considerație divergențele dintre declarațiile făcute la 20.12.2018, adică imediat după comiterea infracțiunii, când a declarat că *"apropiindu-se de poartă, a văzut*

cum trei persoane au luat-o la fugă și anume Puia S., Puia D. și a treia persoană nu cunoaște cine era”, ca ulterior la 15.02.2019 să declare că a treia persoană era Bogdan A. și acesta se afla lângă capul lui Caliniuc D. în momentul când a ieșit la poartă și când l-au văzut, au luat-o la fugă, aceste divergențe fiind esențiale, iar cele declarate suplimentar la 15.02.2019 nu puteau fi omise la momentul când a fost audiat la 20.12.2018, având în vedere importanța acestora.

Potrivit probelor administrate la faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, nu s-a demonstrat sprijinul moral a lui Bogdan A. și nici un martor din cei audiați în ședința de judecată nu a declarat că el ar fi susținut moral autorul infracțiunii prin îndemnuri sau alte acțiuni.

Contribuția morală a complicei este descrisă de legiuitor ca fiind o activitate a complicei care ajută din punct de vedere moral la pregătirea sau executarea infracțiunii, adică complicele influențează psihic asupra conștiinței și voinței autorului prin acțiuni exhaustiv stipulate în lege cum ar fi sfaturi, indicații, prestare de informații, promisiunea că va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele de săvârșire a infracțiunii, urmele infracțiunii sau obiectele dobândite pe cale criminală. Nici una din acțiunile de complicitate morală stipulate în lege nu a fost săvârșită de către inculpat și nu a fost demonstrată în ședința de judecată. Totodată instanța de fond în mod obligatoriu urma să indice probele care atestă faptul că Bogdan A., la vârsta de 16 ani avea posibilitatea reală să cunoască care sunt intențiile criminale ale lui Puia S. și să curme acțiunile acestuia luând în considerație vârsta, capacitățile și caracterizarea acestuia în societate.

Având în vedere că Buliga L. și Caliniuc I. au declarat niște circumstanțe pe care le-au aflat din spusele lui Caliniuc P., instanța de fond urma deasemenea să le aprecieze critic și vin în contradicție cu declarațiile lui Caliniuc P. Declarațiile martorilor Puia V. și Galben D. au coincis cu cele declarate de către Bogdan A., fapt ce atestă sinceritatea inculpatului pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată.

3.4 Avocata Bânzari Liliana în numele părții vătămate, Buliga Ludmila, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnați inculpatul Puia S. la 20 ani închisoare, iar inculpații Puia D. și Bogdan A. la câte 10 ani închisoare, fiecare.

Apelantul a indicat că, Puia S. a fugit acasă, și-a schimbat hainele și încălțăminte pe care le purta în momentul săvârșirii faptei infracționale, a încercat să ascundă urmele infracțiunii prin ștergerea petelor de sânge de pe haine și încălțăminte. Puia S. a încercat să coordoneze cu complicității săi o poziție unică care să-i ajute să scape de răspunderea penală pentru fapta comisă. Puia S. nu a încercat să repare prejudiciul material și moral cauzat, nici scuze nu și-a cerut de la rudele lui Caliniuc D. pentru suferințele cauzate prin omorârea lui Caliniuc D.

Deși, recunoașterea vinei este un drept a lui Puia S., în situația în care sunt o multitudine de probe care au indicat direct asupra faptului că Puia S. a săvârșit omorul în circumstanțele descrise, faptul că nu se căiește pentru fapta săvârșită,

constituie o confirmare că el nu a conștientizat gravitatea faptei comise și nu au existat temeiuri pentru a reduce limita maximă a pedepsei, ci urmează să i se stabilească pedeapsa maximă în limitele generale ale sancțiunii art. 145 alin. (2) Cod penal, adică pe termen de 20 ani.

În același timp, chiar și aplicând prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, instanța a stabilit greșit pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 13 ani și 4 luni, or, limita minimă a pedepsei cu închisoarea pentru această infracțiune este de 15 ani.

Potrivit prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiunea la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. Prin reducerea limitei maxime cu 1/3, limitele noi vor fi 15 ani-13,4 ani. Deși urmare a acestei operațiuni, limita maximă a pedepsei inițial stabilite devine mai mică decât limita minimă inițial stabilită de către legiuitor, aceste limite nu puteau fi schimbate cu locul, or, legiuitorul din start a stabilit limita minimă a pedepsei pe un termen de 15 ani.

Drept urmare, prin stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 13 ani și 4 luni, instanța a stabilit o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 145 alin. (2) Cod penal, ceea ce este posibil doar prin aplicarea art. 79 Cod penal, situație care nu a fost reținută în privința lui Puia S.

Unica circumstanță care a condus la reducerea și îmblânzirea pedepsei față de Puia D. și Bogdan A. a fost vârsta lor minoră, iar aceasta a fost aplicată de trei ori: a) prin aplicarea art. 70 alin. (3) Cod penal - s-a redus limita maximă a pedepsei în jumătate, aceasta fiind stabilită într-o limită nouă de 10 ani; b) a fost recunoscută ca fiind circumstanță atenuantă prin prisma art. 76 Cod penal lit. b); c) recunoașterea minoratului drept circumstanță atenuantă, potrivit art. 79 Cod penal. Reducerea pedepsei de mai multe ori în baza unei și aceleiași circumstanțe, mai ales ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, comportamentul lor de după săvârșirea faptei, este neîntemeiată. Totodată, deși minoratul este o circumstanță excepțională, aceasta nu conduce în mod obligatoriu la aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 august 2020, apelurile avocaților Chisnencu Alexandru, Stratan Igor și Bânzari Liliana au fost respinse ca nefondate.

Apelul avocatului Constantin Ceceli, în numele inculpatului Bogdan Adrian a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Bogdan Adrian a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a statuat că, *instanța de fond eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală.*

Mai mult, probele anexate la dosar indică că infracțiunea de omor în speță a fost comisă de inculpații Puia S. și Puia D.

Astfel, *instanța de apel a constatat că Puia S.*, la 19.12.2018, aproximativ orele 23:00, aflându-se împreună cu minorul Puia D. în beciul din gospodăria lui Caliniuc D., situată în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, consumând băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, a intrat în conflict verbal cu gazda gospodăriei, Caliniuc D., care la fel se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată. Ulterior, părăsind beciul, Puia S. împreună cu minorul Puia D. s-au deplasat și au ajuns în drum în fața porții gospodăriei menționate, fiind urmași de Caliniuc D., care a ieșit ultimul din ogradă. După aceasta, Puia S., conștientizând faptul că victima Caliniuc D. are capacitatea de apărare redusă, din motiv că era în stare de ebrietate avansată, folosindu-se de faptul că locul unde se aflau era slab iluminat și că nu existau alți martori oculari decât complicii, având ca sprijin moral faptul că are ca însoțitor pe Puia D., care îl susținea prin faptul că *nu interveneau și era convins că nu vor divulga acțiunile sale criminale, totodată simțindu-se în superioritate numerică*, având scopul de a se răzbuna pe Caliniuc D. pentru injuriile aduse de către acela în timpul conflictului iscat în beci și care a continuat în drum, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri puternice cu pumnii peste cap, iar după ce acela a căzut în genunchi, i-a mai aplicat o lovitură cu piciorul peste cap, fapt de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut la pământ cu fața în sus.

Continuându-și acțiunile sale criminale, Puia S., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul omorului lui Caliniuc D., profitând de faptul că ultimul era inconștient și nu-i va putea opune rezistență fizică, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, s-a îndreptat înspre victimă cu piatra respectivă și totodată având sprijinul moral al complicelui Puia D., care nu a intervenit, iar ultimul chiar l-a îndemnat verbal să aplice violența, i-a aplicat cu o deosebită cruzime cu piatra ce o ținea în mâini lui Caliniuc D. mai multe lovituri peste cap. După aceasta, dorind să se asigure că victima într-adevăr a decedat și nu va divulga acțiunile lor criminale, Puia S. s-a aplecat asupra capului victimei și *au examinat cadavrul îndeaproape*, timp în care au fost observați în această poziție de către tatăl victimei Caliniuc P. și având scopul de a nu fi recunoscuți de către ultimul și respectiv a se eschiva de la răspundere penală, împreună cu Puia D., care avea același scop, au fugit de la fața locului. În rezultatul acțiunilor violente mai sus menționate, Caliniuc D. a decedat.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201831C0172 din 20.12.2018, moartea lui Caliniuc D. a survenit în rezultatul TACC deschise, fractura tasată, fragmentată a craniului cu lezarea creierului, hemoragie inter cerebrale abundente, plăgi rupte a capului și feții, fractura bilateral a maxilei și mandibulei cu fracturi multiple de dinți, care se califică ca vătămări corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legături directă cu survenirea decesului.

Astfel, *acțiunile lui Puia S. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul* intenționat, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință

a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, *comis de trei persoane*, cu deosebită cruzime.

De asemenea, *instanța de apel a reiterat că Puia D.*, la 19.12.2018, aproximativ orele 23.00, aflându-se împreună cu Puia S. în beciul din gospodăria lui Caliniuc D., situată în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, a asistat la un conflict verbal care s-a iscat între Puia S. cu gazda gospodăriei, Caliniuc D., ambii aflându-se în stare de ebrietate alcoolică avansată. Ulterior, părăsind beciul, Puia D. împreună cu Puia S. s-au deplasat și au ajuns în drum în fața porții gospodăriei menționate, fiind urmași de Caliniuc D., care a ieșit ultimul din ogradă. După aceasta, Puia D., conștientizând faptul că victima Caliniuc D. are capacitatea de apărare redusă din motiv că era în stare de ebrietate avansată, folosindu-se de faptul că locul unde se aflau era slab iluminat și că nu existau alți martori oculari decât complicii, a acordat lui Puia S. *sprijinul moral manifestat prin faptul că nu au intervenit în conflict, oferindu-i ultimului încrederea că nu vor divulga acțiunile sale criminale, precum și senzația că se află în superioritate numerică*, iar pe fonul acestui sprijin moral, Puia S., având scopul de a se răzbuna pe Caliniuc D. pentru injuriile aduse de către acela în timpul conflictului iscat în beci și care a continuat în drum, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri puternice cu pumnii peste cap, iar după ce acela a căzut în genunchi, i-a mai aplicat lui Caliniuc D. o lovitură cu piciorul peste cap, fapt de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut la pământ cu fața în sus.

Continuându-și acțiunile sale criminale, Puia D., urmărind scopul omorului lui Caliniuc D., profitând de faptul că ultimul era inconștient și nu va putea opune rezistență fizică, observându-l pe Puia S. că a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm cu care se apropia de Caliniuc D., prin indicații directe și exprese, rostite cu voce tare adresate lui Puia S. și anume "Serioja dă-i cu siguranță", prin aceasta având în vedere că victima trebuie omorâtă, l-a îndemnat și l-a încurajat pe ultimul și i-a acordat sprijinul moral ca acela cu o deosebită cruzime, cu piatra ce o ținea în mâini, să-i aplice lui Caliniuc D. mai multe lovituri peste cap. După aceasta, observând că Puia S. s-a aplecat asupra capului victimei și a examinat cadavrul îndeaproape dorind să se asigure că victima într-adevăr a decedat și nu va divulga acțiunile lor criminale, iar *în acest timp au fost observați în această poziție de către tatăl victimei Caliniuc P., având scopul de a nu fi recunoscuți de către ultimul și respectiv, a se eschiva de la răspundere penală, împreună cu Puia S. și Bogdan A., care aveau același scop, au fugit de la fața locului. În rezultatul acțiunilor violente mai sus menționate, Caliniuc D. a decedat.* Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201831C0172 din 20.12.2018, moartea lui Caliniuc D. a survenit în rezultatul TACC deschise, fractura tasată, fragmentată a craniului cu lezarea creierului, hemoragie intercerebrale abundente, plăgi rupte a capului și feții, fractura bilateral a maxilei și mandibulei cu fracturi multiple de dinți, care se califică ca vătămări corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legătură directă cu survenirea decesului.

Astfel, *acțiunile lui Puia D. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat*, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, *comis de trei persoane*, cu deosebită cruzime.

Astfel, *instanța de apel a stabilit că Puia S. a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal*, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, *comis de trei persoane*, cu deosebită cruzime, iar *inculpatul Puia D., infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat*, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, *comis de trei persoane*, cu deosebită cruzime, fapte penale pasibile de răspundere penală.

În continuare, *argumentele avocatului Liliana Bânzari nu pot fi reținute ca întemeiate, or instanța de fond, stabilind vinovăția inculpaților Puia S. și Puia D., le-a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.*

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că tabloul general al infracțiunii inculpatului Bogdan A., este reflectat în mod obiectiv de ansamblul și altor probe administrate legal la faza urmăririi penale și supuse cercetării în cursul procesului, în ambele instanțe, însă care n-au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel.

Vinovăția inculpatului Bogdan A. în comiterea infracțiunii și-a găsit confirmare deplină prin probele cercetate și declarațiile martorilor în ședința de judecată.

Victima Caliniuc D., în urma loviturilor aplicate de Puia S. și-a pierdut cunoștința și profitând de faptul că ultimul era inconștient, Puia S. a ridicat de lângă gardul din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, s-a îndreptat înspre victimă cu piatra respectivă, trecând nestingherit pe lângă Bogdan A., care se afla între el și Caliniuc D. și totodată având sprijinul moral al lui Bogdan A. și Puia D., care nu au intervenit, iar ultimul chiar l-a îndemnat verbal să aplice violența, i-a aplicat cu o deosebită cruzime cu piatra ce o avea în mâini lui Caliniuc D. mai multe lovituri peste cap, acest fapt nefiind negat de către inculpații Puia D. și Bogdan A.

În atare circumstanțe, inculpații Puia S., Puia D. și Bogdan A. conștientizau și își dădeau seama că săvârșesc infracțiunea cu deosebită cruzime.

În ipoteza omorului săvârșit profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei se înțelege capacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare, iar un factor poate fi starea de ebrietate care era o situație de moment, însă acest fapt este cert confirmat prin conținutul raportului de expertiză

judiciară medico-legală nr. 201831C0172 din 20.12.2019, conform raportului 201806c6374 - în sânge s-a depistat 3,48 promile alcool etilic - ebrietate gravă (f.d 32-33, Vol. I). Faptul că victima Caliniuc D. era în stare ebrietate era cunoscut de către inculpați dat fiind faptul că ei au servit împreună la poarta lui Puia D., iar ulterior în beci. Acest fapt a fost susținut de către inculpați în cadrul cercetării judecătorești, astfel Bogdan A. a susținut că *"Caliniuc D. era servit, ținându-se greu pe picioare"*.

Omorul se consideră săvârșit de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la comiterea faptei au participat în comun doi sau mai mulți coautori, în lipsa unei înțelegeri prealabile între ei, cât și în cazul în care la comiterea faptei au luat parte doi sau mai mulți coautori care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea în comun a omorului. Simpla prezență fizică a unei persoane alături de făptuitor, la locul și în momentul săvârșirii de către acesta a omorului nu constituie coautorat, dar ar putea constitui complicitate la infracțiunea de omor sub formă de sprijin moral acordat agresorilor. Complice moral se consideră și cel care dă sfaturi autorului cum să lipsească victima de viață ori cel care strigă către autori, în timp ce aceștia lovesc victima, că victima *"trebuie omorâtă"*.

Aceste circumstanțe s-au regăsit în speța dedusă judecății, fapt ce reiese din declarațiile martorului Caliniuc P., care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că Puia D. a strigat la Puia S. *"dă-i cu siguranță"*, iar Puia S. și Bogdan A. erau deasupra capului lui Caliniuc D.

Latura subiectivă al omorului se caracterizează numai prin intenție directă. Făptuitorul își dă seama că atentează la viața altei persoane, prevede că fapta lui conține posibilitatea reală sau inevitabilitatea survenirii morții și dorește ca moartea să se producă, admite în mod conștient sau are o atitudine indiferentă față de survenirea morții.

Potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201831C0172, s-a constatat că moartea lui Caliniuc D. a survenit pe loc, în rezultatul TACC deschise, fractura tasată, fragmentată a craniului cu lezarea creierului, hemoragiei intracerebrale abundente; fractura tasată, fragmentată a craniului, cu lezarea creierului, hemoragie inter cerebrale, plăgi rupte a capului și feții, fractura bilateral a maxilei și mandibulei cu fracturi multiple de dinți, s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămări corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legătură directă cu survenirea decesului: conform vătămarilor corporale depistate la necropsie, mecanismului de formare a vătămarilor corporale - poate să confirme că s-au aplicat asupra capului 6-8 lovituri cu un corp contondent dur.

În consecință inculpatul Puia S. a admis și cu intenție directă a aplica multiple lovituri victimei Caliniuc D. cu piatra cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, intenția inculpatului reiese din numărul și localizarea loviturilor care conform raportului de expertiză judiciară menționat supra au fost circa 6-8 lovituri incompatibile cu viața.

În ceea ce privește motivul săvârșirii infracțiunii, a invocat că între inculpați și victima Caliniuc D. s-a provocat un conflict ceea ce nu a fost negat de către inculpați în cadrul cercetării judecătorești, respectiv Puia D. a specificat ca de către Caliniuc D. în adresa sa, au fost spuse blestemuri ca de exemplu: "să moara mama dacă nu mergi la mine", iar Puia S. s-a adresat cu cuvinte necenzurate și ceva rău despre mama lui. Iar Bogdan A. a susținut că Puia S. și Caliniuc D. au început să discute pe teme de genul "de ce m-ai bătut atunci..?!, m-ai bătut pe nedrept!". Acest lucru l-a întrebat Caliniuc D. pe Puia S. pentru că ei cândva au avut un conflict. Caliniuc D. îl ofensa pe Puia S., spunându-i de mama lui, iar după ce a primit mai multe lovituri și Caliniuc D. nu mai avea putere să se scoale de jos striga "dovedește că ești bărbat!, Sirioja dă-i dacă poți".

Elementul confirmativ al comiterii infracțiunii s-a dedus din comportamentul inculpaților după săvârșirea faptei, care la auzirea ușii deschise de către Caliniuc P. au luat-o la fugă, iar după ce au mers toți acasă schimbându-și hainele cu care au fost îmbrăcați la locul faptei, s-au întâlnit pentru a discuta cum să ascundă fapta săvârșită unde și au fost depistați de către organele abilitate. Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor martorului Caliniuc Irina, la locul comiterii faptei când l-a întrebat pe Puia D. de ce a făcut asta, el a spus că Dumitru s-a cerut, acesta spunând: „mai dă-i, mai dă-i”, iar de la Bogdan A. a auzit când l-a întrebat pe Puia D. de ce a făcut, a auzit atunci că ceea ce a căutat, aceea a găsit. Astfel, declarațiile martorilor coroborează între ele, inclusiv cu rapoartele de expertiză judiciară și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate și au redat situația obiectivă pe caz.

În rezultatul analizei comparative a conținutului raportului de expertiză și a concluziilor formulate în același document, s-a constatat o posibilă eroare materială

strecurată în concluziile formulate de expert în partea ce ține de apartenența unor obiecte pe care a fost depistat sângele victimei și anume: în concluzie expertul indică că sângele a fost depistat în fragmente din petele roșietice de pe pantaloni (m/ob.3,4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași (m/ob.9,10) ridicați de la Bogdan A. Totuși perechea de adidași (m/ob.9,10) nu au fost ridicați de la Bogdan A., ci de la Puia S., fapt stabilit prin procesele verbale de ridicare (f.d 94-97, Vol.I).

Probele respective au reflectat faptul că pe obiectele ridicate de la Bogdan A. și anume de pe pantaloni (m/ob 3,4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași ridicați de la Puia S. (m/ob,9,10) au fost depistate sânge de origine umană cu antigenii „A” și „B”-provenit de la persoana cu grupa sanguină ABO, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D., iar de pe restul obiectelor urme de sânge nu au fost depistate, dat fiind faptul că inculpații și-au schimbat hainele și încălțăminte în care au fost îmbrăcați în momentul săvârșirii infracțiunii, fapt susținut de martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești. Astfel, pe pantalonii lui Bogdan A. au fost depistate urme de sânge de origine umană cu antigenii „A” și „B”-provenit de la persoana cu grupa sanguină ABO, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc Dumitru, fapte negate de Bogdan A., care în ședința de judecată a

comunicat că pe hainele acestuia nu s-au depistat urme de sânge. Aceste declarații vin în contardicție cu raportul de expertiză și respectiv, confirmă cele declarate de martorul Caliniuc P., și anume că acesta se afla lângă capul victimei în momentul aplicării loviturilor în regiunea capului de către Puia S., acordând astfel suport moral.

Prin prisma cumulului de probe cercetate, inclusiv declarațiile succesoriului părții vătămate, martorilor audiați în instanța de judecată, precum și a raportului de expertiză judiciară medico-legală, toate probele fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, utilității, veridicității și coroborării lor, s-a constatat că Bogdan A. a săvârșit fapta incriminată.

Aceste probe sunt certe și admisibile, iar în ansamblu au coroborat între ele, s-au completat unele pe altele, nu au trezit nici o îndoială și au dovedit cert că, inculpatul Bogdan A. a comis fapta imputată.

Astfel, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului Bogdan A. în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia comis de trei persoane, cu deosebită cruzime.

În drept, recursul, a fost întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocata Bânzari Liliana în numele succesoriului părții vătămate, Buliga Ludmila, solicitând casarea deciziei instanței de apel și parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie agravate pedepsele inculpaților.

Recurenta a invocat că, Puia D. și Bogdan A. au fugit acasă, și-au schimbat hainele și încălțăminte pe care le purtau în momentul săvârșirii faptei infracționale, au încercat să ascundă urmele infracțiunii prin ștergerea petelor de sânge de pe haine și încălțăminte. Puia S., Puia D. și Bogdan A. au încercat să coordoneze o poziție unică care să-i ajute să scape de răspunderea penală pentru fapta comisă. Puia D. și Bogdan A. nu au încercat să repare prejudiciul material și moral cauzat, nici scuze nu și-au cerut de la rudele lui Caliniuc D. pentru suferințele cauzate prin omorârea lui Caliniuc D.

Drept urmare, o pedeapsă echitabilă pentru Puia D. și Bogdan A. ar fi închisoare pe un termen de 10 ani.

În drept, recursul, a fost întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.3 Avocatul Chisnencu Alexandru la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate cu dispunerea achitării inculpatului Puia S., deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat și în acțiunile lui nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Recurentul a invocat că, unicul martor nemijlocit al acuzării – Caliniuc P., tatăl decedatului Caliniuc D., care este în etate, având handicapuri evidente de văz și auz (chestiuni neverificate, neexaminat și nestabilite de urmărirea penală și nici de instanța competentă de judecată), fiind la momentul incidentului în stare de ebrietate alcoolică, după cum a declarat și el însuși, anterior servind

alcool la ceremonia, la care au fost invitați ambii cu decedatul, a declarat incert versiuni diferite la etapa urmăririi penale, apoi la etapa cercetării judecătorești, chestiuni, ce nu pot crea un tablou concret al celor întâmplate, cu atât mai mult, că el nici nu a văzut cum s-a petrecut incidentul din stradă, nici rolul fiecăruia dintre inculpați și acțiunile lor concrete pentru a le putea individualiza și a le încadra corect și judicios conform dispozițiilor exprese ale normelor penale în vigoare.

Inculpații A. Bogdan și D. Puia, însă, fiind la momentul comiterii infracțiunii minore și folosindu-se de indulgențele legale, mizând pe prioritățile respective și dorind direcționarea răspunderii anume asupra condamnatului Puia S., ca major, întru eschivarea de răspundere, aducând argumente împotriva ultimului și catalogându-l ca pe o persoană negativă, ce ar avea influență asupra lor, au susținut versiuni relatate de către ei, versiuni, ce nu au fost confirmate mai mult de nimeni și de nimic. Deci, este absolut evident, că ceea ce s-a întâmplat, fapt absolut regretabil - survenirea morții lui Caliniuc D., este învăluit de mister și neelucidat.

Celelalte mijloace de probă, pe care a mizat acuzarea, și anume raportul de expertiză nr. 20180500387 din 15.01.2018 (ce este numerotat și datat cu anul 2018, chestiune, ce duce la nulitatea lui) a obiectelor biologice de origine umană și a corpurilor delictive, a stabilit, că în fragmente din petele roșietice de pe pantaloni (nr/ob. 3, 4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași (nr/ob. 9, 10) ridicați de la Bogdan A., de pe perechea de pantaloni (nr/ob. 14-17), vestă (nr/ob. 18-21) ridicate de la Caliniuc D., de pe tampoanele de vată (nr/ob. 25, 26, 27) ridicate de la fața locului s-a depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sânge s-au constatat antigenii „A” și „B”. Așadar, sângele depistat a provenit de la persoană cu grupa sanguină ABO, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D. Provenirea acestui sânge de la Puia D. și Puia S. cu grupa Oalfa, beta și de la Bogdan A. cu grupa sanguină Balfa se exclude. Ulterior, expertul Diana Glavan, la audierea din 16.04.2019, a modificat concluziile raportului de expertiză, declarând, că la data de 15.01.2019 a întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 20180500387, iar conform concluziilor raportului menționat, neintenționat a încurcat obiectele de cercetare ce aparțin persoanelor indicate în concluzie și anume nu a indicat obiectele ce aparțin lui Puia S., pe care au fost depistate urme de sânge. Pentru a exclude orice neclaritate ce reiese din raportul menționat, a indicat că spălăturile pe fire de tifon de pe perechea de adidași firma „Dockers” (nr/ob. 9, 10) aparțin lui Puia S., deci conform rezultatelor obținute în urma investigațiilor, a sângelui stabilit pe adidași, antigenii „A” și „B”, care provin de la persoana cu grupa sanguină ABo, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D. în privința obiectelor pe care s-au găsit urme de sânge de origine umană, care aparțin lui Bogdan A., specifică că asemenea obiect sunt doar pantalonii aceluia, conform expertizei (nr/ob. 3, 4), declarațiile menționatului expert fiind, la părerea apărării subiective, nesusținute și dubioase, invocate la solicitarea procurorului, respectiv, fără valoare probatorie, expertiză ce a fost contestată de el, ca avocat și apărător al

condamnatului Puia S., cu solicitarea absolut judicioasă de dispunere a efectuării unei expertize repetate, chestiune ilegal respinsă de către instanță.

Astfel, recurentul consideră decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală deoarece în materialele cauzei nu există nici o probă ce ar confirma prezența inculpatului Puia S., la locul faptei în momentul aplicării defunctului a loviturilor letale.

Mai mult, inculpatul Bogdan A. a fost achitat din motive și temeuri absolut aberante, ce contravin totalmente probatoriului.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6.4 Avocații Berliba Viorel, Ungurean Ivan, reprezentantul legal Stanciu Ion și inculpatul Puia D., solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării lui Puia Dan.

Recurenții au invocat că instanța de apel nu a făcut o evaluare completă a vinovăției sau nevinovăției în raport cu acuzațiile formulate împotriva lui Puia D. în același mod și de pe aceeași poziție ca și în cazul lui Bogdan A.

Astfel, competența instanței de apel este să aprecieze relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea probelor, dar și coroborarea acestora, în particular fundamentând și motivând minuțios faptul vinovăției/nevinovăției lui Puia D. în aceeași măsură în care a argumentat nevinovăția lui Bogdan A., inclusiv din perspectiva soluției că aceștia au fost declarați vinovați de către instanța de fond pe baza aceluiași probe.

Element al parțialității examinării cauzei penale și lipsa de motivare a soluției instanței de apel în raport cu Puia D. a rezultat și din aserțiunea instanței, precum că "motivul și scopul comiterii infracțiunii în mod obligatoriu este necesar de a fi demonstrate de instanță la condamnarea unui minor de comiterea unei infracțiuni excepțional de gravă, cum este omorul cu o deosebită cruzime, urma să se bazeze obligatoriu pe probe pertinente și concludente examinate în ședința de judecată care ar demonstra indubitabil că Bogdan A. a dorit și a avut intenția directă să-l omoare pe Caliniuc D. și care a fost motivul acestuia. Or, doar probând aceste circumstanțe, inculpatul putea fi pasibil de răspundere penală. Însă, conform probelor cercetate un motiv sau un scop de a-l omorî pe Caliniuc D., chiar și prin complicitate de către Bogdan A. nu a fost probat".

Analiza circumstanțelor obiective, prin prisma normelor de drept au denotat o interpretare extensivă defavorabilă în raport cu faptele comise de Puia D., prin raportare la cele comise de către acesta și coroborate cu faptele comise de Bogdan A., precum și motivele de achitare ale acestuia din urmă, care sunt relevante și în cazul lui Puia D.

Totodată, recurenții au subliniat că omorul intenționat este lipsirea ilegală și intenționată de viață a unei alte persoane. Însă de cele mai dese ori, omorul se comite prin acțiune. Infracțiunea de omor intenționat se comite prin inacțiune atunci când există obligația legală, contractuală sau naturală de a împiedica producerea morții victimei. Toate acestea nu au fost determinate de către instanțe.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2021, au fost admise recursurile ordinare declarate, fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei (pct. 4. din decizie): a) constatând în descriptiv alte fapte infracționale în privința inculpaților Puia Sergiu și Puia Dan, decât cele invocate în sentință și concluzionând că: *„...instanța de fond eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală...”,* în dispozitiv a dispus divergent: *„Se casează parțial această sentință în privința inculpatului Bogdan Adrian..., În rest, sentința se menține fără modificări”.*

Ori, contrazicând motivarea soluției, dispozitivul este expus absolut sumar, nefiind clar și cert în care parte sentința a fost casată și în care parte a fost menținută;

b) în descriptiv, în faptele infracționale ale inculpaților Puia S. și Puia D., considerate ca fiind dovedite, a indicat circumstanțe invocate în rechizitoriu în aspectul săvârșirii infracțiunii de omor de către toți trei inculpați, cum ar fi: *„ Puia S....fiind susținut prin faptul că nu interveneau și era convins că nu vor divulga acțiunile sale criminale, totodată simțindu-se în superioritate numerică..., au examinat cadavrul îndeaproape..., Puia S.... având sprijinul moral manifestat prin faptul că nu au intervenit în conflict, oferindu-i ultimului încrederea că nu vor divulga acțiunile sale criminale, precum și senzația că se află în superioritate numerică..., continuându-și acțiunile sale criminale, Puia D., urmărind scopul omorului lui Caliniuc D.... împreună cu Puia S. și Bogdan A., care aveau același scop, au fugit de la fața locului. În rezultatul acțiunilor violente mai sus menționate, Caliniuc D. a decedat”,* apoi a efectuat încadrarea juridică a inculpaților Puia S. și Puia D. indicând că infracțiunea a fost comisă și de Bogdan A.: *„ instanța de apel a stabilit indubitabil că Puia S. a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime, iar inculpatul Puia D., infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime,”*, dar în dispozitiv s-a contrazis, dispunând: *„Bogdan Adrian se achită... pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat”;*

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a admis sau a respins probele administrate.

Mai mult, concluziile din descriptiv, absolut divergente, sumare și neclare, că: „instanța de fond eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală..., în ședința instanței de apel, inculpatul Puia S., a indicat că vina nu o recunoaște, după ce i-a aplicat aceste lovituri a plecat spre casă, nu cunoaște acțiunile ulterioare ale lui Puia D. și Bogdan A., a plecat singur, din urmă l-au ajuns Puia D. și Bogdan A...., din aceste declarații nu au rezultat careva circumstanțe ce ar indica că Bogdan A. ar fi comis omorul incriminat lui..., declarațiile martorilor coroborează între ele inclusiv cu rapoartele de expertiză judiciară și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate și care au redat situația obiectivă pe caz. Or, expertul a indicat că sângele a fost depistat în fragmente din petele roșietice de pe pantaloni (m/ob.3,4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași (m/ob.9,10) ridicați de la Bogdan A..., probele respective au reflectat faptul că pe obiectele ridicate de la Bogdan A. și anume de pe pantaloni (m/ob.3,4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași ridicați de la Puia S. (m/ob.9,10), au fost depistate urme de sânge de origine umană cu antigenii „A” și „B”- provenit de la persoană cu grupa sanguină AB0, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D., iar de pe restul obiectelor, urme de sânge nu au fost depistate dat fiind faptul că inculpații și-au schimbat hainele și încălțăminte în care au fost îmbrăcați în momentul săvârșirii infracțiunii, fapt susținut de către martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești. Astfel, pe pantalonii lui Bogdan A. a fost depistat sânge de origine umană cu antigenii „A” și „B”- provenit de la persoană cu grupa sanguină AB0, cum ar fi în cazul dat lui Caliniuc D., însă, aceste probe nu pot indica faptul că inculpatul a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat..., potrivit declarațiilor martorului Caliniuc P. s-a constatat cu certitudine că cele incriminate lui Bogdan A. nu corespundeau adevărului și nu puteau fi probate prin declarațiile acestui martor care este de fapt unica persoană care poate parțial să declare cele întâmplate după comiterea infracțiunii..., nulitatea probelor în baza art. 251 Cod de procedură penală poate fi manifestat prin utilizarea prevederilor art. 313 Cod de procedură penală..., nu pot fi reținute argumentele avocatului Alexandru Chisnencu, în partea în care s-a indicat că unicul martor nemijlocit al acuzării, Caliniuc P...., vinovăția inculpaților în comiterea omorului pentru care au fost condamnați s-a probat nu doar prin declarațiile acestui martor, dar și prin declarațiile inculpaților, a tuturor martorilor audiați, dar și prin sistemul de acte și documente care au fost acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale..., instanța de apel a stabilit indubitabil că Puia S. a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime, iar inculpatul Puia D., infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime, fapte penale pasibile de răspundere penală..., argumentele avocatului Liliana Bânzari nu pot fi reținute ca întemeiate, or instanța de fond, stabilind vinovăția inculpaților Puia S. și Puia D., le-a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise”, nu corespund criteriilor de drept privind

aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescrise în art. 101 Cod de procedură penală;

d) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. - 3.3., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3. - 5.3. din decizie).

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident, că instanța de apel nu a judecat apelurile în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, dispozitivul fiind expus neclar, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

10. Instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Puiu Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 42 alin.(2), 145 alin.(2) lit.e), i), j), Cod penal, după indicii calificativi - *omor intenționat a unei persoane, profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, comisă de două sau mai multe persoane, săvârșit cu deosebită cruzime*; inculpatul Puiu Dan a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 42 alin.(5), 145 alin.(2) lit.e), i), j), Cod penal, după indicii calificativi - *omor intenționat a unei persoane, profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, comisă de două sau mai multe persoane, săvârșit cu deosebită cruzime*; inculpatul Bogdan Adrian a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 42 alin.(5), 145 alin.(2) lit.e), i), j), Cod penal, după indicii calificativi - *omor intenționat a unei persoane, profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, comisă de două sau mai multe persoane, săvârșit cu deosebită cruzime*.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită pe deplin în afara dubiilor rezonabile vina inculpaților Puia Sergiu, Puia Dan, Bogdan Adrian prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesului părții vătămate Buliga Ludmila, conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectului din 20.12.2018 (f.d 178, vol.I); conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectului din 20.12.2018 (f.d 22-23, vol.II); conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectului din 20.12.2018 (f.d 146, vol.II); conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectului din 20.12.2018 (f.d 147, vol.II); conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201831C0172 din 20.12.2019 (f.d 32-33, vol.I); conținutul procesului-verbal de ridicare din 10.04.2019 (f.d 40-45, vol.I); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 15.02.2019 (f.d 104- 136, vol.I); conținutul raportului de expertiză judiciară biologice nr.201805O0387 din 15.01.2019 (f.d 94-97, vol.I); conținutul procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (efectuată cu înregistrare video a acțiunii procesuale) din 12.04.2019 (f.d 62 - 67, vol.I); conținutul procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (efectuată cu înregistrare video a

acțiunii procesuale) din 16.04.2019, cu participarea învinuitului Puia Dan (f.d 166-170, vol.II); conținutul procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (efectuată cu înregistrare video a acțiunii procesuale) din 16.04.2019, cu participarea învinuitului Bogdan Adrian (f.d 63-66, vol.II); conținutul procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (efectuată cu înregistrare video a acțiunii procesuale) din 16.04.2019, cu participarea învinuitului Puia Sergiu (f.d 230-233, vol.I); conținutul raportului de expertiză judiciară psihiatrică nr.201935A0005 din 11.02.2019 (f.d 142-146, vol.I); conținutul raportului de expertiză judiciară psihiatrică nr.201935A0006 din 11.02.2019 (f.d 155-159, vol.I); conținutul raportului de expertiză judiciară psihiatrică nr.201935A0007 din 11.02.2019 (f.d 168-173, vol.I).

Instanța de apel, examinând probatoriul, a considerat dovedită vina inculpatului Puia Sergiu în comiterea omorului intenționat a unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, comisă de două sau mai multe persoane, săvârșit cu deosebită cruzime, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit.e), i), j) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale, respectiv și vina inculpaților Puia Dan, Bogdan Adrian în comiterea omorului intenționat a unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, comisă de două sau mai multe persoane, săvârșit cu deosebită cruzime, acțiunile just au fost calificate în temeiul art. 42 alin. (5), 145 alin.(2), lit.e), i), j) Cod penal, iar personalitatea acestora susceptibilă supusă răspunderii penale.

Rezumînd normele de drept în raport cu circumstanțe de fapt constatate, instanța de apel a reținut că pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat integral prezența în acțiunile inculpatului Puia Sergiu a laturii obiective a infracțiunii de omor intenționat, cu agravantă, astfel că în sensul dat, Puia Sergiu avînd calitate de autor, respectiv Puia Dan și Bogdan Adrian avînd calitate de complice.

Astfel, prin declarațiile inculpatului Puia Dan care a declarat în cadrul cercetării judecătorești că, .. „apoi Puia Sergiu s-a enervat mai tare iar ei se certau. El era atent la drum uitându-se doar înainte. S-a întors în spate să vadă dacă ei merg din urmă iar atunci a văzut cum Puia Sergiu îl bătea pe Dumitru Caliniuc cu pumnii și picioarele”. Specifică că, ... „nu a intervenit pentru că se temea pentru că de când se știe el nu a văzut așa bătaie. Iar după cum ține minte Bogdan Adrian l-a apucat pe Puia Sergiu dându-l într-o parte. Nu era concentrat la ei dar a observat cum Puia Sergiu îi aplica lovituri lui Caliniuc Dumitru cu piatra peste cap”.

Potrivit declarațiilor inculpatului Bogdan Adrian, ... „în acel timp a ieșit Caliniuc la poartă strigînd către Puia Sergiu „ce te-a ofensat Sirioja..?!” adăugînd o prostie. Atunci Sergiu s-a întors înapoi, l-a apucat de piept pe Caliniuc Dumitru. Ultimul fără să se gîndească a dat să-l lovească pe Puia Sergiu cu pumnul însă ultimul s-a ferit. În schimb ultimul l-a lovit pe Caliniuc Dumitru cu pumnul în față. Caliniuc Dumitru s-a sculat și iarăși a dat să-l lovească pe Puia Sergiu. Acestea s-au repetat de vreo 2-3 ori. Iar când Caliniuc Dumitru nu mai avea putere să se scoale de jos striga „dovedește că ești bărbat!, Sirioja dai dacă poți”. „Atunci Sirioja i-a aplicat lovituri cu pumnii s-au

picioarele nu mai ține minte iar Caliniuc a leșinat însă Puia Sergiu oricum continua să-l lovească. Când a văzut că ei se bat în serios a fugit spre Sergiu pe care la aruncat într-o parte iar el a căzut în genunchi. Atunci Caliniuc Dumitru era la spatele său, era plin de sânge. Când s-a ridicat de jos Puia Sergiu avea piatra în mână. A ridicat piatra deasupra capului pornind spre el. Când a văzut că vine cu piatra spre el s-a ferit într-o parte. Iar în acel timp a văzut cum dă cu piatra în Caliniuc, în acel moment a auzit ultima suflare. Când a văzut asta a rămas încremenit. Puia Sergiu s-a pus deasupra capului lovindu-l în cap cu piatra”.

La fel, potrivit declarațiilor lui Caliniuc Petru reiese că, *„înainte de a se finisa filmul iarăși s-a auzit ușa. El a ieșit să vadă ce este acolo. A deschis ușa de afară iar Puia Dan a răcnit lui Puia Sergiu „dăi cu siguranță”. Iar când a deschis porțița, lumina de la casă bătea în drum. Atunci Dan a rupt-o la fugă. Iar Puia Sergiu și celălalt erau deasupra capului lui Dumitru”.*

Astfel, în sensul dat, instanța de apel a considerat că a fost realizată latura subiectivă în speță, inculpatul Puia Sergiu a avut intenție de al omorî pe Caliniuc Dumitru, dat fiind faptul că, dînsul a aplicat multiple lovituri corporale victimei, inclusiv cu piatra dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, intenția inculpatului reiese din numărul și localizarea loviturilor care conform raportului de expertiza au fost circa 6-8 lovituri incompatibile cu viața.

Totodată, instanța de apel a remarcat că odată ce inculpatul Puia Sergiu a lovit victima cu piatra, inculpatul a prevăzut consecințele acțiunilor sale și le-a admis, intenționat.

Instanța de apel a reținut că, motivul infracțiunii de omor, este conflictul care s-a iscat între Caliniuc Dumitru și Puia Sergiu ultimul având scop de răzbunare, ceea ce nu a fost negat de către inculpați în cadrul cercetării judecătorești, respectiv Puia Dan a specificat că de către Caliniuc Dumitru în adresa sa au fost spuse blestemuri ca de exemplu: *„să moară mama dacă nu mergi la mine”,* iar către Puia Sergiu s-a adresat cu cuvinte necenzurate și ceva rău despre mama lui. Iar Bogdan Adrian a susținut că Puia Sergiu și Caliniuc Dumitru au început să discute pe teme de genul *„de ce mai bătut atunci..?!”, „mai bătut pe nedrept!”*. Acest lucru l-a întrebat Caliniuc Dumitru pe Puia Sergiu pentru că ei cândva au avut un conflict. Caliniuc Dumitru îl ofensa pe Puia Sergiu spunându-i de mama lui iar după ce a primit mai multe lovituri și Caliniuc Dumitru nu mai avea putere să se scoale de jos striga *„dovedește că ești bărbat!, Sirioja dăi dacă poți”*.

Elementul confirmativ al comiterii infracțiunii se deduce din comportamentul inculpaților după săvârșirea faptei care la auzirea ușii deschise de către Caliniuc Petru au luat-o toți trei la fugă, iar după ce au mers toți acasă schimbându-și hainele cu care au fost îmbrăcați la locul faptei s-au întâlnit pentru a discuta cum să ascundă fapta săvârșită unde și au fost depistați de către organele abilitate.

Nu au putut fi reținute afirmațiile inculpatului Puia Dan și Bogdan Adrian precum că nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii imputate ci sunt victimele unor împrejurări ce nu au depins de ei nu echivalează cu achitarea acestora, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, verificate în ședința de

judecată, au dovedit cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpați. Iar comportamentul lor în timpul săvârșirii infracțiunii și după săvârșirea acesteia denotă vinovăția și implicarea acestora.

Subiectul faptei infracționale analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, astfel, că inculpații Puia Sergiu, Puia Dan, Bogdan Adrian cad sub incidența acestei noțiuni.

Cu privire la agravanta incriminată inculpaților - omor comis cu deosebită cruzime, a menționat că această agravanta este justificată de pericol social al faptei, caracterizat prin maniera de comiterea a omorului: cu deosebită cruzime asupra victimei, când suferințele acestea sunt inutil prelungite în timp, aducând satisfacția făptuitorului.

Noțiune de cruzime, pare să desemneze doar acea trăsătură a persoanei, care presupune cauzarea conștientă a unui rău altor persoane, sub formă de dureri și suferințe.

În conjunctura infracțiunii prevăzute de lit. j) alin.(2) art.145 Cod penal, este necesar ca făptuitorul să conștientizeze sau, astfel de spus, să-și dea seama că săvârșește omorul cu deosebită cruzime. Acesta pe lângă faptul că, el trebuie să prevadă că va cauza cu deosebită cruzime moartea victimei, precum și să dorească sau să admită, în mod conștient, producerea acestei urmări.

La caz, instanța de apel a reținut că, victima Caliniuc Dumitru în urma loviturilor aplicate de Puia Sergiu și-a pierdut cunoștința și profitând de faptul că ultimul era inconștient Puia Sergiu a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, s-a îndreptat înspre victimă cu piatra respectivă. Puia Dan, l-a îndemnat verbal să aplice violența, i-a aplicat cu o deosebită cruzime cu piatra ce o ținea în mâini lui Caliniuc Dumitru mai multe lovituri peste cap, acest fapt nefiind negat de către inculpații Puia Dan și Bogdan Adrian.

Prin urmare, inculpații conștientizau și își dădeau seama că săvârșesc infracțiunea cu deosebită cruzime.

În ipoteza omorului săvârșit profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, completul de judecată a reținut că, prin stare de neputință trebuie să înțelegem incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare iar un factor poate fi starea de ebrietate care era o situație de moment însă acest fapt este cert confirmat prin conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201831C0172 din 20.12.2019, conform raportului 201806c6374 - în sânge s-a depistat 3,48 promile alcool etilic - ebrietate gravă (f.d 32-33, Vol.I).

Faptul că victima Caliniuc Dumitru era în stare de ebrietate era cunoscut de către inculpați dat fiind faptul că ei au servit împreună la poarta lui Puia Dan, iar ulterior în beci. Acest fapt a fost susținut de către inculpați în cadrul cercetării judecătorești, astfel Bogdan Adrian a susținut că „Caliniuc Dumitru era servit ținându-se greu pe picioare”.

În ipoteza omorului săvârșit de două sau mai multe persoane, instanța de apel a subliniat că omorul se consideră săvârșit de două sau mai multe persoane

atât în cazul în care la comiterea faptei au participat în comun doi sau mai mulți coautori, în lipsa unei înțelegeri prealabile între ei, cât și în cazul în care la comiterea faptei au luat parte doi sau mai mulți coautori care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea în comun a omorului.

Simpla prezență fizică a unei persoane alături de făptuitor, la locul și în momentul săvârșirii de către acesta a omorului nu constituie coautorat, dar ar putea constitui complicitate la infracțiunea de omor sub formă de sprijin moral acordat agresorilor. Complice moral se consideră și cel care dă sfaturi autorului cum să lipsească victima de viață ori cel care strigă către autori, în timp ce aceștia lovesc victima, că victima „trebuie omorâtă”. Aceste circumstanțe s-au regăsit în speța dedusă judecătii fapt ce reiese din declarațiile martorului Caliniuc Petru Petru, care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că Puia Dan a stigmat la Puia Sergiu „dăi cu siguranță” iar Puia Sergiu și Bogdan Adrian erau deasupra capului lui Dumitru Caliniuc.

Sanctiunea art. 145 alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 15 la 20 ani, sau cu detențiune pe viață.

Potrivit art.76 Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a inculpaților Puia Sergiu, Puia Dan și Bogdan Adrian, instanța a stabilit săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. Potrivit art. 77 Cod penal, circumstanțe ce ar agrava răspunderea penală a inculpaților Puia Sergiu, Puia Dan și Bogdan Adrian, instanța a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

Conform art. 16 alin.(6) Cod penal, infracțiunea imputată lui Puia Sergiu, Puia Dan și Bogdan Adrian - art. 145 alin. (2) Cod penal, este o infracțiune excepțional de gravă care se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

Instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Puia Sergiu, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executare în penitenciar de tip închis în conformitate cu prevederile art.72 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților Puia Dan și Bogdan Adrian urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpaților, constată că corijarea și reeducarea acestora este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni, cu executare pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Urmare celor menționate, instanța de apel a mai reținut că, cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertize judiciare, ce confirmă vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate, urmează a fi achitate anume din contul inculpaților în contul statului, avînd în vedere că, la momentul derulării a acțiunilor de urmărire penală acestea cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare.

Cît privește acțiunea civilă înaintată de părțile civile Buliga Ludmila și Caliniuc Petru privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor pentru asistență juridică a fost admisă parțial, instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond cu privire la încasarea din contul inculpatului Puia Sergiu în beneficiul părții civile Buliga Ludmila prejudiciul material în mărime de 26857, 71 lei și prejudiciu moral în mărime de 10000 lei și în beneficiul părții civile Caliniuc Petru a prejudiciului moral în mărime de 350000 lei, încasarea de la inculpatul Puia Dan Xxxxx în beneficiul părții civile Buliga Ludmila a prejudiciului material în mărime de 10000 lei și prejudiciu moral în mărime de 5000 lei și în beneficiul părții civile Caliniuc Petru a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, precum și încasarea de la inculpatul Bogdan Adrian în beneficiul părții civile Buliga Ludmila a prejudiciului material în mărime de 10000 lei și prejudiciu moral în mărime de 5000 lei și în beneficiul părții civile Caliniuc Petru a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, încasarea solidară din contul inculpaților Puia Sergiu Xxxxx, Puia Dan Xxxxx și Bogdan Adrian în beneficiul lui părții civile Buliga Ludmila suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, or probele acumulate în raport cu circumstanțele cauzei și temeiul juridic, justifică soluția instanței de fond, iar careva carențe la capitolul dat, ce ar constitui drept temei pentru intervenția instanței de apel în conformitate cu art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, nu au fost stabilite.

11. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

11.1 Avocatul Chisnencu A. în numele inculpatului Puia S., care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării inculpatului Puia S., din motiv că nu a fost dovedit că, fapta a fost săvârșită de condamnat și respectiv în acțiunile lui nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În motivarea recursului indică aceleași motive pe care le-a invocat în apel, întemeindu-și recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

11.2 Avocata Bînzari L. în numele succesorului părții vătămate Buliga L., prin care solicită casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale și a deciziei în partea în care a respins apelul succesorului părții vătămate Buliga Ludmila cu pronunțarea unei decizii, prin care lui Puia Sergiu să i se stabilească o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 20 ani cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip închis; lui Puia Dan și Bogdan Adrian să li se stabilească pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de câte 10 ani.

În motivarea recursului indică:

- la stabilirea pedepsei lui Puia Sergiu nu s-a ținut cont de faptul că acesta l-a omorât pe Caliniuc Dumitru profitând de starea de neputință a sa ce se datora stării de inconștiință a acestuia; omorul a fost comis de trei persoane și cu o deosebită cruzime;

- personalitatea negativă și comportamentul antisocial a lui Puia Sergiu ca persoană scandaloasă, agresivă a fost descrisă chiar de către complicii săi, Puia Dan și Bogdan Adrian;

- la personalitatea negativă și ponderea în sensul stabilirii unei pedepse în limitele generale ale sancțiunii art. 145 alin.(2) Cod penal, contribuie și faptul că Puia Sergiu a fugit de la fața locului după ce l-a omorât pe Caliniuc Dumitru auzind deschiderea ușii de la casa lui;

- Puia Sergiu a fugit acasă, și-a schimbat hainele și încălțăminte pe care le purta în momentul săvârșirii faptei infracționale, a încercat să ascundă urmele infracțiunii prin ștergerea petelor de sânge de pe haine și încălțăminte;

- Puia Sergiu a încercat să coordoneze cu complicii săi o poziție unică care să-i ajute să scape de răspunderea penală pentru fapta comisă și nu a încercat să repare prejudiciul material și moral cauzat, nu și-a arătat compasiunea față de rudele lui Caliniuc Dumitru pentru suferințele cauzate prin omorârea lui Caliniuc Dumitru;

- deși, recunoașterea vinei este un drept a lui Puia Sergiu, în situația în care sunt o multitudine de probe care indică direct asupra faptului că Puia Sergiu a săvârșit omorul lui Caliniuc Dumitru în circumstanțele descrise, faptul că nu se căiește pentru fapta săvârșită, constituie o confirmare că Puia Sergiu nu conștientizează gravitatea faptei comise și nu există temeiuri pentru a reduce limita maximă a pedepsei, ci urmează să i se stabilească pedeapsa maximă în limitele generale ale sancțiunii art.145 alin. (2) Cod penal, adică pe termen de 20 ani;

- unica circumstanță care a condus la reducerea și îmblinzirea pedepsei față de Puia Dan și Bogdan Adrian este vârsta lor minoră, iar aceasta a fost aplicată de trei ori: a) prin aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal- s-a redus limita maximă a pedepsei în jumătate, aceasta fiind stabilită într-o limită nouă de 10 ani; b) a fost recunoscută ca fiind circumstanță atenuantă prin prisma art.76 Cd penal; c) recunoașterea minoratului drept circumstanță excepțională, potrivit art.79 Cod penal. Reducerea pedepsei de mai multe ori în baza unei și aceleiași circumstanțe, mai ales ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, comportamentul lor de după săvârșirea faptei, este neîntemeiată;

- deși minoratul este o circumstanță excepțională, aceasta nu conduce în mod obligatoriu la aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege;

- Puia Dan și Bogdan Adrian au săvârșit infracțiunea de omor în calitate de complici a lui Puia Sergiu, profitând de starea de neputință a lui Caliniuc

Dumitru care se datora stării de inconștiință a acestuia; omorul fiind comis de trei persoane și cu o deosebită cruzime. Instanța de judecată a stabilit rolul lor de susținere morală și încurajare, îndemnare a lui Puia Sergiu la omorârea lui Caliniuc Dumitru;

- Puia Dan cu Bogdan Adrian au fugit acasă, și-au schimbat hainele și încălțăminte pe care le purtau în momentul săvârșirii faptei infracționale, au încercat să ascundă urmele infracțiunii prin ștergerea petelor de sânge de pe haine și încălțăminte;

- Puia Dan, Bogdan Adrian cu Puia Sergiu au încercat să coordoneze o poziție unică care să-i ajute să scape de răspunderea penală pentru fapta comisă;

- Puia Dan cu Bogdan Adrian nu au încercat să repare prejudiciul material și moral cauzat, nu și-au arătat compasiunea în nici un fel față de rudele lui Caliniuc Dumitru pentru suferințele cauzate prin omorârea lui Caliniuc Dumitru;

- o pedeapsă echitabilă pentru Puia Dan și Bogdan Adrian poate constitui doar închisoare pe un termen de câte 10 ani.

În drept recurenta își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

11.3 Avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan, care solicită casarea deciziei, cu dispunerea achitării lui Puia D. și eliberarea imediată din detenție a acestuia.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel, la pronunțarea deciziei a lăsat din vedere recomandările instanței de recurs, detaliat și multiaspectual enunțate în conținutul deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2021. Mai mult decât atât, decizia instanței de apel este nemotivată, arbitrară, contrară standardelor vizate de art. 6 și art. 7 din CEDO, în partea condamnării lui Dan Puia, nerespectând atât cerințele de drept formal, cât și elementele de ordin material (prin încălcarea principiului legalității incriminării penale și sancționării penale);

- din contextul admiterii unor încălcări grave de către instanța de fond, la pronunțarea sentinței de condamnare a lui Puia D., care este una ilegală și arbitrară, încălcările respective fiind enunțate în conținutul apelului declarat, precum și în argumentele suplimentare la apel;

- din contextul admiterii unor încălcări grave anume de către Curtea de apel Chișinău, în particular prin emiterea unei decizii ilegale, nemotivate și abuzive de condamnare a lui Puia D.;

- **nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei**, prin prisma nulității absolute referitor la calitatea persoanei, care era obligatorie:

- acest temei de încetare a procesului penal/achitare (a se vedea practica judiciară detaliată ulterior) ca și temei de achitare a inculpatului) a fost invocat în apelul declarat în interesele lui Puia D., iar instanța de apel, în mod arbitrar, fără motivare reală și corespunzătoare, nu s-a expus în genere referitor la acest

temei invocat în apel, în particular în partea în care s-a indicat la nulitatea probelor în baza art. 251 Cod de procedură penală;

- indicându-se expres la faptul că, prin prisma art. 251 alin. (2) și (3), art. 275 pct. 9), art. 332, art. 345 alin. (4) pct. 3), art. 350 și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se identifică că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea normativului de sesizare a instanței, existând alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală;

- urmează a fi excluse din dosarul cauzei penale, cu înlăturarea fizică din conținutul său, probele inadmisibile, care au fost catalogate astfel la faza urmăririi penale. Pe de altă parte, inadmisibilitatea probei stabilită la etapa judecării cauzei penale impune doar o obligație a instanței - de a nu ține cont de ea la adoptarea deciziei sale;

- bunelul lui Puia D. – Stanciu I., nu a avut dreptul de a participa în calitate de reprezentant legal al minorului Puia D., deoarece nu a fost atestat vreun act prin care acesta să fie desemnat tutore sau curator. Or, numai în acest ultim sens, Stanciu I., bunelul lui Puia D., avea dreptul de a fi reprezentant legal al lui Puia D.;

- prin certificatul eliberat de Primăria com. Xxxxx, raionul Xxxxx, din 16 martie 2020, nr. 142, se atestă faptul că Stanciu I. și Stanciu M., care sunt bunicii lui Puia D. nu au la moment întocmită nici o formă de protecție asupra copilului Puia D.;

- încălcarea normelor procesual-penale referitoare la calitatea persoanei indică la existența nulității actelor cu participarea acestuia. De asemenea, potrivit regulii fructul pomului otrăvit, toate probele care au fost obținute în baza altei probe, administrate cu încălcarea prevederilor legale, identifică situația de nulitate și a celor dintâi;

- Puia D. a fost minor până la data de 4 mai 2020, iar părinții acestuia nu sunt decăzuți din drepturile părintești. Procurorul nu a verificat aceste circumstanțe în cadrul urmăririi penale, contrar prevederilor art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală, recunoscând în calitate de reprezentant legal al copilului minor pe Stanciu I. care nu este părinte al minorului, nu este înfiator, tutore sau curator. Rezultă că Puia D. a fost reprezentat de către un reprezentant legal, fără împuterniciri prevăzute de lege, circumstanțele stabilite determină încetarea procesului penal în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece aceste circumstanțe exclud tragerea la răspundere penală;

- problema de drept de importanță generală abordată vizează încălcarea normelor procesual-penale referitor la nulitățile absolute, nefiind posibilă și legală condamnarea lui Puia D., soluția instanței fiind grav afectată de încălcarea dispozițiilor privind competența după calitatea persoanei, care urma să fie luată în considerare de către instanță, inclusiv din oficiu (deși a fost invocată în mod expres de către partea apărării în interesele lui Puia D., instanța nici nu s-a expus pe baza acestui motiv în apel).

- **hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția:**
- instanța de apel urma să-și motiveze soluția cu maximă atenție și responsabilitate, luând în calcul faptul că, procedurile de judecare a cauzei, bazate pe aceleași probe, au vizat inclusiv două persoane minore, care au manifestat un comportament obiectiv identic, cu impact pasiv, și care au fost premisele legale ca acest comportament omisiv să fie tratat ca fiind o infracțiune de omor, ce indică legal la un comportament comisiv, având la bază anumite declarații viciate și contradictorii ale martorului Caliniuc P;
- instanța de apel nu a făcut o evaluare completă a vinovăției sau nevinovăției în raport cu acuzațiile formulate împotriva lui Puia D., strict raportate la faptele comise de către acesta;
- atât sentința, cât și decizia, practic nu descriu motivele ce ar fundamenta soluția de condamnare a lui Puia D., iar unele motive invocate sunt abstracte și contrare legii;
- instanța de apel nici nu a dat apreciere declarațiilor succesoriului părții vătămate, ca, de altfel, nici unei probe, inclusiv prin coroborarea lor, așa cum rezultă din recomandările obligatorii ale deciziei instanței de recurs;
- din declarațiile martorilor Caliniuc I., Stanciu M. și Puia V., Caliniuc P. nu se face referire la vinovăția lui Puia D. în comiterea infracțiunii incriminate;
- din aprecierea tuturor declarațiilor reținute rezultă clar că, conflictul a apărut între Caliniuc D. și Puia S., iar Puia D. nu a avut nici o implicație obiectivă în acest comportament infracțional, fiind admisă o incriminare subiectivă nemotivată, care este contrară legii;
- neevaluarea adecvată a situației de fapt, prin stabilirea posibilității reale de a cunoaște și a înțelege intențiile criminale ale lui Puia S. și să curme acțiunile acestuia, luând în considerație vârsta, capacitățile și caracterizarea lui Puia D.. Aceste momente în genere nu au fost evaluate și nu a fost oferită vreo apreciere din partea instanțelor de judecată;
- este grav faptul că instanța de apel, deși își fundamentează la general soluția arbitrară de condamnare a lui Puia D. doar pe baza declarațiilor martorului Caliniuc P., nici acestei probe nu i se oferă o apreciere corespunzătoare, fiind incoerentă în coroborare cu toate probele administrate care probează nevinovăția lui Puia D. în comiterea astei infracțiuni. Or, în actul de sesizare a instanței (rechizitoriu) se indică că la un comportament pasiv (inacțiune) în cazul lui Bogdan A., și în cazul lui Puia D., ambii cu vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracțiunii, iar acest comportament pasiv nu poate fi incident material infracțiunii incriminate;
- cele statuate de către instanța de apel, în decizia din 6 iulie 2021, nu reflectă o motivare corespunzătoare a individualizare a pedepsei penale în raport cu fiecare dintre persoanele condamnate: Puia D. și Bogdan A.;
- instanța de fond, nu s-a expus referitor la reducerea pedepsei penale, prin prisma art. 385 alin. (5)-(6) Cod de procedură penală;
- decizia din 6 iulie 2021 nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare a lui Puia D., iar argumentele sterile, generale,

neindividualizate la faptele fiecărui condamnat și persoana concretă, ale instanței practic vizează o condamnare contrară legii a lui Puia D.;

- **instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel:**

- instanța de apel nu s-a referit absolut la argumentele invocate în cererea de apel (și argumentele suplimentare la apel), depuse și susținute în interesele lui Puia D., rămânând aceste aspecte invocate în afara soluționării sau motivării de către instanța de apel;

- faptele infracționale, care au fost atestate în acțiunile lui Puia S. au fost calificate absolut eronat, iar prin acest ultim fapt, au fost afectate grav interesele lui Puia D.. În particular, s-a invocat asupra faptului că, acțiunile lui Puia D. nu valorifică întregirea în genere a temeiului real și juridic al răspunderii penale pentru omor, dar, din considerentul că au fost încadrate juridic incorect faptele autorului Puia S., i s-a încălcat și dreptul la apărare al lui Puia D., prin orientarea poziției de apărare la circumstanțe reținute de către partea acuzării și, ulterior, indicate de către instanța de judecată, contrar legislației naționale, standardelor jurisprudențiale și cu încălcarea art. 7 din CEDO;

- în acțiunile lui Puia S. nu poate fi identificat semnul circumstanțial cu efect agravant al infracțiunii de omor - *omorul săvârșit cu profitarea de starea de neputință a victimei* (art 145 alin. (2) lit. e) Cod penal), pe măsură ce starea de ebrietate, de una singură, abstrasă de la circumstanțele faptei, nu poate să caracterizeze, în nici un caz, starea de neputință a victimei. Or, nici circumstanțele constatate de către partea acuzării, nici cele reținute de către instanța de judecată nu ofereau temei legal pentru reținerea acestei circumstanțe agravante speciale. Mai cu seamă că, această circumstanță, deși are caracter obiectiv, urmează a fi identificată și prin elementul subiectiv de cunoaștere a acesteia și hotărârea de a se folosi de aceasta. Deși sunt lipsă în genere, instanța de judecată urma să stabilească pentru fiecare făptuitor cele două elemente (nu doar cunoașterea stării de neputință, ci și hotărârea de a se folosi de ea) îndeplinite cumulativ și care caracterizează starea de neputință a victimei. În același context, remarcăm faptul că profitarea de starea de neputință a victimei este incompatibilă cu reținerea omorului în formă omisivă (prin inacțiune), așa cum s-a reținut abuziv în comportamentul lui Puia D.;

- este ilegală încadrarea juridică a infracțiunii, în baza semnelui agravant - săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane - în absența identificării faptului că această infracțiune, sub aspectul laturii obiective, a fost realizată de două sau mai multe persoane. Simplul fapt invocat haotic de către partea acuzării și reținut ilegal și abuziv de către instanța de judecată, precum că comportamentul lui Puia D. s-a caracterizat prin inacțiune, precum și așa-numitele calități diferite ale participanților (autor, complice), demonstrează strict faptul că, nu s-au respectat regulile corecte de încadrare juridică a infracțiunii în acțiunile autorului - Puia S., iar, pe cale de efect au fost încălcate aceste principii juridice și în raport cu Puia D., afectându-se grav inclusiv dreptul la apărare, nemaipunând în vedere efectul unei răspunderi penale arbitrar;

- se identifică un abuz de drept în ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor lui Puia S. ca fiind comise cu o deosebită cruzime, iar, pe cale de consecință, este absurdă extrapolarea unei circumstanțe inexistente de fapt asupra altor persoane prezente. Mai cu seamă, în lipsa unei fapte prejudiciabile, aflate în legătură cauzală cu lipsirea de viață a lui Caliniuc D., devine ilegală și abuzivă reținerea în faptele lui Puia D., care este descrisă obiectiv, prin inacțiune. În context, este o gravă eroare de drept, reținerea unei circumstanțe agravante speciale - săvârșirea infracțiunii cu o deosebită cruzime, în cazul unui comportament omisiv (prin inacțiune);

- referitor la aceste motive invocate în apelul declarat în interesele lui Puia D., instanța de apel nu s-a expus în genere, fapt care se atesta și referitor la nulitatea unor probe concrete, având loc încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului prin prisma art. 6 CEDO;

- la baza sentinței de condamnare au fost puse probe inexistente, precum și anumite probe obținute prin erori grave de fapt;

- în textul raportului de expertiză din 15 ianuarie 2018 se menționează că, examinările au fost începute la 24 decembrie 2019, fiind finalizate la 15 ianuarie 2019 (vol. 2. f.d. 941.) Această probă în sentință nu a fost reținută, dar abuziv s-a făcut referire la un raport de expertiză, cu același număr, din 15 ianuarie 2019, care nu există în materialele cauzei penale;

- instanța de judecată, în mod abuziv, contrar normativului procesual-penal și materialelor cauzei, l-a condamnat pe Puia D. cu admiterea unor multiple încălcări de ordin procesual-penal, punând la bază și operând cu probe neveridice și nepertinente, neconcludente;

- unele dintre probele reținute în conținutul sentinței nu corespund sau nu există în genere în materialele cauzei, aceste detalizări ale instanței de judecată fiind influențate de actul de sesizare a instanței de judecată, fiind preluate eronat anume din acest text;

- organul de urmărire penală a acționat contrar prevederilor art. 145 Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO, deoarece înainte de a dispune efectuarea expertizei judiciare, a admis încălcarea dreptului învinuitului la apărare, nu a informat nici învinuitul și nici apărătorul despre obiectul expertizei judiciare, nu a explicat învinuitului și nici apărătorului despre dreptul de a formula observații cu privire la întrebările adresate expertului, dreptul de a formula întrebări expertului și de a cere modificarea sau completarea lor reală, precum și dreptul de a cere numirea a câte un expert recomandat pentru a participa la efectuarea expertizei judiciare, iar această lacună nu poate fi înlăturată decât prin excluderea acestor mijloce de probă din dosarul penal respectiv;

- **inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală**, prin faptul că toate acestea nu au fost determinate de către instanța de fond, iar prin comportamentul invocat de către partea acuzării, în actul de sesizare a instanței de judecată (rechizitoriu), precum și de către instanța de fond și instanța de apel, fiind supusă răspunderii penale și pedepsei penale o persoană minoră, care nu a comis vreo faptă incidentă infracțiunii de omor

intenționat. Abuzul a devenit și mai evident, în măsura în care, la comportamentul pasiv (prin inacțiune) au fost alăturate, fără nici un suport, nici probator, nici juridic (de drept), o asemenea circumstanță cu caracter comisiv, precum săvârșirea infracțiunii cu o deosebită cruzime, precum și circumstanțele subiective: săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane sau săvârșită cu profitarea de starea de neputință a victimei. Acestea din urmă nu există nici în faptele autorului Puia S., iar în cazul elementelor omisive manifestate de către Puia D. devin și incompatibile pentru existență.

11.4 Avocatul Ceceli C. în numele inculpatului Bogdan A., prin care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică aceleași motive pe care le-a invocat în apel, întemeindu-și recursul declarat în baza art 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, suplimentar menționând că:

- textul sentinței de condamnare care a fost copiat pe deplin în decizia instanței de apel contestate în privința minorului Bogdan Adrian se bazează pe „constatare - concluzie”, fără a motiva care probe au dus la emiterea concluziei în baza constatărilor făcute de instanță, în urma examinării cauzei.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe privind opinia asupra recursurilor declarate:

12.1 Procurorul, care a solicitat inadmisibilitatea recursurilor declarate ca fiind vădit neântemeiate.

12.2 Avocatul Bînzari L. în numele succesorului părții vătămate solicitând respingerea acestora ca inadmisibile.

13. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursurilor declarate, recurenții indică temeiurile pentru recurs prevăzute de pct. 1), 6), 8), 9), 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției*

contrazice dispozitioul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal lărgit reține că avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan, invocă temeiul prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă menționează, că instanța de apel nu s-a expus referitor la nulitatea probelor în baza art. 251 Cod de procedură penală și că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea normativului de sesizare a instanței, concretizînd că, bunelul lui Puia D.- Stanciu I. nu a avut dreptul de a participa în calitate de reprezentat legal al minorului, deoarece nu a avut atestat vreun act prin care acesta să fie desemnat tutore sau curatore, indicînd că, au fost încălcate normele referitoare la calitatea persoanei, motive ce nu se încadrează în temeiul pentru recurs *"nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei"*, dar poartă doar un caracter deghizat, avînd scopul examinării cauzei prin prisma prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, referitor la nulitatea ce poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți. Însă, Colegiul penal atestă că, faptul invocat precum că, *bunelul lui Puia D.- Stanciu I. nu a avut dreptul de a participa în calitate de reprezentat legal al minorului,* nu poate fi atribuit la încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după calitatea persoanei, astfel acest argument urma a fi invocat în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, conform căruia, încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportînd norma dată la argumentele supuse analizei, referitor la încălcarea normelor procesuale referitor la calitatea persoanei, Colegiul penal lărgit atestă că, din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul Puia D. sau apărătorul acestuia ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă a urmăririi penale, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, respectiv nici una dintre părți nu a contestat actele procesuale întocmite. Astfel, invocarea nulității actelor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanțele de fond, judecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată au motivat detaliat și clar soluțiile adoptate în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunîndu-se argumentat din care motive au ajuns la concluzia

de vinovăție a lui Puia S. în baza art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, Puia D. și Bogdan A. în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j), Cod penal.

Astfel, instanțele de fond, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică, iar motivele invocate de recurenți referitor la aprecierea probelor nu constituie temei de recurs.

Instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor principale invocate în apeluri, oferind răspunsuri și raționamente asupra celor invocate de către apelanți, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Mai mult ca atât, instanța de recurs relevă, că o parte din criticile formulate de recurenți în recursurile ordinare declarate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune. Mai mult ca atât, valabil fiind și pentru instanța de recurs considerentele statuate în jurisprudența CtEDO, și anume în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei* 21 ianuarie 1999, 30544/96, *Heile contra Finlandei* 19 decembrie 1997, 20772/92).

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că, avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan, în recurs invocă argumente teoretice, cazuri CEDO și abzațe din deciziile CSJ, ce nu sunt relevante speței, și nu pot răsturna soluția adoptată de instanța de apel, la fel de la pag. 137 până la 144 v. VIII, în recurs, invocă argumente ce nu au fost invocate în apel, făcând referire la mai multe ordonanțe emise în cauză și acte procesuale întocmite în cadrul urmăririi penale, menționând că au fost întocmite cu anumite încălcări, astfel Colegiul penal lărgit reiterează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când

partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Însă, Colegiul penal lărgit atestă că, din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul Puia D. sau avocatul acestuia ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă a urmăririi penale, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, respectiv nici una dintre părți nu a contestat actele procesuale întocmite. Astfel, invocarea nulității actelor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența CEDO, prin care s-a stabilit că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, Curtea în cazul *Schenk c. Elveției* (12 iulie 1988), a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

De asemenea, Colegiul penal consideră, că nu sunt întemeiate nici criticile din recursuri referitoare la faptul că, nu a fost dovedit comiterea de către Puia S. a lipirii de viață a lui Caliniuc D., probele nu indică la vinovăția lui Puia D. și Bogdan A. La alegațiile date, instanța de recurs menționează, că acestea au constituit obiect de discuție în cadrul instanțelor de fond, asupra cărora instanțele de judecată s-au expus suficient și argumentat, deoarece au constituit linia principală de apărare în cadrul prezentului proces penal și cărora le-au fost acordate o atenție deosebită, precum rezultă din materialele cauzei și hotărârile adoptate în speța dată. Deci, reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal nu se poate îndepărta de la concluziile precum că, pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat integral prezența în acțiunile inculpatului Puia Sergiu a laturii obiective a infracțiunii de omor intenționat, cu agravantă, astfel că în sensul dat, **Puia Sergiu având calitate de autor, respectiv Puia Dan și Bogdan Adrian având calitate de complice.**

Referitor la invocările avocaților a faptului că, instanța nu a făcut o evaluare complexă a vinovăției sau nevinovăției în raport cu acuzațiile aduse lui Puia D., a indicat probe cu referire la toți 3 inculpați și s-a expus la general la toți inculpați, Colegiul penal le consideră nefondate. În susținerea raționamentelor sale, instanța de recurs menționează că, instanța de apel s-a expus argumentat în decizie că, din probele administrate în cauză se atestă faptul că, Puia Sergiu avea calitate de autor, respectiv Puia Dan și Bogdan Adrian aveau calitate de complice, astfel Puia D. și Bogdan A. au fost complici la fapta comisă de Puia S. În acest sens, instanța de apel întemeiat a descris acțiunile autorului Puia S., precum că *a fost realizată latura subiectivă în speță, inculpatul Puia Sergiu a avut intenție de al omorî pe Caliniuc Dumitru, dat fiind faptul că dînsul a aplicat multiple lovituri corporale victimei, inclusiv cu piatra dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18*

cm, intenția inculpatului reiasă din numărul și localizarea loviturilor care conform raportului de expertiza au fost circa 6-8 lovituri incompatibile cu viața. Totodată, instanța de apel ține să remarce că odată ce inculpatul Puia Sergiu a lovit victima cu piatra, inculpatul a prevăzut consecințele acțiunilor sale și le-a admis, intenționat. Instanța de apel reține că motivul infracțiunii de omor, este conflictul care s-a iscat între Caliniuc Dumitru și Puia Sergiu ultimul avînd scop de răzbunare, ceea ce nu a fost negat de către inculpați în cadrul cercetării judecătorești, respectiv Puia Dan a specificat că de către Caliniuc Dumitru în adresa sa au fost spuse blestemuri ca de exemplu: „să moară mama dacă nu mergi la mine”, iar către Puia Sergiu s-a adresat cu cuvinte necenzurate și ceva rău despre mama lui. Iar Bogdan Adrian a susținut că Puia Sergiu și Caliniuc Dumitru au început să discute pe teme lor de genul „de ce mai bătut atunci..?!”, mai bătut pe nedrept!”. Acest lucru l-a întrebat Caliniuc Dumitru pe Puia Sergiu pentru că ei cândva au avut un conflict. Caliniuc Dumitru îl ofensa pe Puia Sergiu spunându-i de mama lui iar după ce a primit mai multe lovituri și Caliniuc Dumitru nu mai avea putere să se scoale de jos striga „dovedește că ești bărbat!, Sirioja dăi dacă poți”.”, după care s-a referit și la ceilalți inculpați, care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, menționând că ”Elementul confirmativ al comiterii infracțiunii se deduce din comportamentul inculpaților după săvârșirea faptei care la auzirea ușii deschise de către Caliniuc Petru au luat-o toți trei la fugă, iar după ce au mers toți acasă schimbându-și hainele cu care au fost îmbrăcați la locul faptei s-au întâlnit pentru a discuta cum să ascundă fapta săvârșită unde și au fost depistați de către organele abilitate.”, în continuare instanța de apel a mai indicat că, Puia Dan, l-a îndemnat verbal pe Puia S. să aplice violența, care i-a aplicat cu o deosebită cruzime cu piatra ce o ținea în mâini lui Caliniuc Dumitru mai multe lovituri peste cap, acest fapt nefiind negat de către inculpații Puia Dan și Bogdan Adrian, totodată întemeiat fiind reținut și faptul că simpla prezență fizică a unei persoane alături de făptuitor, la locul și în momentul săvârșirii de către acesta a omorului nu constituie coautorat, dar ar putea constitui complicitate la infracțiunea de omor sub formă de sprijin moral acordat agresorilor. Complice moral se consideră și cel care dă sfaturi autorului cum să lipsească victima de viață ori cel care strigă către autori, în timp ce aceștia lovesc victima, că victima „trebuie omorâtă”. Aceste circumstanțe s-au regăsit în speța dedusă judecății fapt ce reiese din declarațiile martorului Caliniuc Petru Petru, care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că Puia Dan a stigmat la Puia Sergiu „dăi cu siguranță”, iar Puia Sergiu și Bogdan Adrian erau deasupra capului lui Dumitru Caliniuc.

Astfel, Colegiul penal lărgit respinge și criticile recurenților, precum că Puia D. nu a avut nici o implicație obiectivă în acest comportament infracțional și că a fost condamnat pentru omor intenționat, manifestat printr-un comportament omisiv (inacțiune), or ultimul a fost complice moral la comiterea infracțiunii de omor, contribuind prin sprijin moral acordat agresorului Puia S., strigând către autor, în timp ce acesta lovea victima, „dăi cu siguranță”, astfel instanțele de fond s-au expus argumentat, inclusiv asupra vinovăției inculpatului Puia D., hotărârile adoptate fiind argumentate motivat și în acest sens, în conformitate cu prevederile art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal reține că, în pct. 5.7.4.5, în recurs, avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan, fac referire la pct. 5.4.3 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 11 din 24. 12.2012 *"Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art.145-148 CP al RM)"*, indicând selectiv câteva pasaje din aceasta și că, în acțiunile lui Puia S. nu poate fi identificat semnul circumstanțial cu efect agravant al infracțiunii de omor-omorul săvârșit cu profitarea de starea de neputință a victimei, pe măsură ce starea de ebrietate, de una singură, nu poate să caracterizeze starea de neputință a victimei. Însă, Colegiul penal reține că, și în acest sens instanța de apel întemeiat a reținut starea de neputință, reieșind din evaluarea tuturor împrejurărilor, în ansamblu, astfel ținând cont de faptul că, victima Caliniuc Dumitru în urma loviturilor aplicate de Puia Sergiu și-a pierdut cunoștința și profitând de faptul că ultimul era inconștient, Puia Sergiu a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, s-a îndreptat înspre victimă cu piatra respectivă. Totodată, prin stare de neputință trebuie să înțelegem incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare, iar un factor poate fi și starea de ebrietate care era o situație de moment, însă acest fapt este confirmat prin conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201831C0172 din 20.12.2019, conform raportului 201806c6374 - în sânge s-a depistat 3,48 promile alcool etilic - ebrietate gravă (f.d 32-33,Vol.I). Faptul că victima Caliniuc Dumitru era în stare de ebrietate, era cunoscut de către inculpați dat fiind faptul că ei au servit împreună la poarta lui Puia Dan, iar ulterior în beci. Acest fapt a fost susținut de către inculpați în cadrul cercetării judecătorești, astfel Bogdan Adrian a susținut că *„Caliniuc Dumitru era servit ținându-se greu pe picioare”*.

La fel, avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan, fac referire și la pct. 5.8 din hotărârea Plenului menționată, la fel făcând referire doar la o parte din acesta, ce ține de faptul că, simpla prezență fizică a unei persoane alături de făptuitor, la locul și în momentul săvârșirii de către acesta a omorului nu constituie coautorat, însă fără a descrie continuarea din aceeași hotărâre, prin care este indicat că *“...simpla prezență fizică a unei persoane alături de făptuitor, la locul și în momentul săvârșirii de către acesta a omorului nu constituie coautorat, dar ar putea constitui complicitate la infracțiunea de omor sub formă de sprijin moral acordat agresorilor. Complice moral se consideră și cel care dă sfaturi autorului cum să lipsească victima de viață ori cel care strigă către autori, în timp ce aceștia lovesc victima cu parii, că victima “trebuie omorâtă”.*”, mai mult ca atât această hotărâre având caracter de recomandare.

Critica avocatului Ceceli Constantin în numele inculpatului Bogdan Adrian, precum că nu s-a demonstrat sprijinul moral a lui Bogdan A. și că acesta nu a avut scopul de a-l omorî pe Caliniuc S., Colegiul penal lărgit atestă, că de asemenea nu și-a găsit confirmare, or, instanțele de fond au stabilit că, inclusiv inculpatul Bogdan A. a acordat lui Puia Sergiu sprijinul moral manifestat prin faptul că, nu a intervenit în conflict, oferindu-i ultimului încrederea că nu va

divulga acțiunile sale criminale, precum și senzația că se află în superioritate numerică, iar pe fonul acestui sprijin moral, Puia Sergiu, având scopul de a se răzbuna pe Caliniuc Dumitru pentru injuriile aduse de către acela în timpul conflictului iscat în beci și care a continuat în drum, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri puternice cu pumnii peste cap, iar după ce acela a căzut în genunchi, i-a mai aplicat lui Caliniuc Dumitru o lovitură cu piciorul peste cap, fapt de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut la pământ cu fața în sus. Continuându-și acțiunile sale criminale, Bogdan Adrian, urmărind scopul omorului lui Caliniuc Dumitru, profitând de faptul că ultimul era inconștient și nu va putea opune rezistență fizică, observându-l pe Puia Sergiu că a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, cu care s-a îndreptat spre Caliniuc Dumitru, aflându-se pe calea de deplasare a lui Puia Sergiu spre Caliniuc Dumitru, conștientizând că ultimul în starea în care se afla ar putea fi omorât, s-a ferit din calea lui Puia Sergiu înlăturând astfel orice obstacol ca acela să săvârșească omorul, respectiv l-a lăsat pe agresor să treacă nestingherit spre victimă, astfel i-a acordat lui Puia Sergiu sprijinul moral ca acela cu o deosebită cruzime, cu piatra ce o ținea în mâini, să-i aplice lui Caliniuc Dumitru mai multe lovituri peste cap. După aceasta, dorind să se asigure că victima întradevăr a decedat și nu va divulga acțiunile lor criminale, Bogdan Adrian, împreună cu Puia Sergiu s-au aplecat asupra capului victimei și au examinat cadavrul îndeaproape, timp în care au fost observați în această poziție de către tatăl victimei Caliniuc Petru și având scopul de a nu fi recunoscuți de către ultimul și respectiv, a se eschiva de la răspundere penală, împreună cu Puia Dan, care avea același scop, au fugit de la fața locului.

Nu pot fi reținute de către instanța de recurs nici aserțiunile avocaților Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan, precum că este ilegală reținerea în faptele lui Puia D. a comiterii faptei cu deosebită cruzime, care a avut un comportament omisiv, prin inacțiune. La acest capitol, Colegiul penal lărgit remarcă, că instanța de apel just a reținut cu privire la agravanta incriminată inculpaților - omor comis cu deosebită cruzime, această agravanta este justificată de pericol social al faptei, caracterizat prin maniera de comiterea a omorului: cu deosebită cruzime asupra victimei, când suferințele acestea sunt inutil prelungite în timp, aducând satisfacția făptuitorului. Noțiune de cruzime, pare să desemneze doar acea trăsătură a persoanei, care presupune cauzarea conștientă a unui rău altor persoane, sub formă de dureri și suferințe.

În conjunctura infracțiunii prevăzute de lit. j) alin.(2) art.145 Cod penal, este necesar ca făptuitorul să conștientizeze sau, astfel de spus, să-și dea semna că săvârșește omorul cu deosebită cruzime. Acesta pe lângă faptul că, el trebuie să prevadă că va cauza cu deosebită cruzime moartea victimei, precum și să dorească sau să admită, în mod conștient, producerea acestei urmări. La caz a fost reținut faptul că, victima Caliniuc Dumitru în urma loviturilor aplicate de Puia Sergiu și-a pierdut cunoștința și profitând de faptul că ultimul era inconștient Puia Sergiu a ridicat de lângă un gard din apropiere o piatră cu dimensiunile de aproximativ 21 cm x 18 cm, s-a îndreptat înspre victimă cu

piatra respectivă. Puia Dan, l-a îndemnat verbal să aplice violența, i-a aplicat cu o deosebită cruzime cu piatra ce o ținea în mâini lui Caliniuc Dumitru mai multe lovituri peste cap, acest fapt nefiind negat de către inculpații Puia Dan și Bogdan Adrian. Prin urmare inculpații conștientizau și își dădeau seama că săvârșesc infracțiunea cu deosebită cruzime.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului Chisnencu A. în numele inculpatului Puia S., referitor la concluziile raportului de expertiză nr.201805O0387 din 15.01.2019 și referitor la audierea expertului, deoarece instanțele de fond întemeiat au pus la bază concluziile raportului menționat, care în coroborare cu celelalte probe confirmă vina inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate și prin care s-a stabilit că " .. sângele cet. Caliniuc Dumitru se referă la grupa sanguină AB0 /AB(IV)/. Sângele cet. Bogdan Adrian se referă la grupa sanguină Balfa /B(III)/. Sângele cet. Puia Dan și cet. Puia Sergiu se referă la una și aceeași grupa după sistemul ABO și anume: Oalfa, beta /O(I)"/. **În fragmente din petele roșietice de pe pantaloni (m/ob.3,4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași (m/ob.9,10) ridicați de la cet.Bogdan Adrian, de pe perechea de pantaloni (m/ob.14-17), vestă (m/ob. 18-21) ridicate de la cet.Caliniuc Dumitru, de pe tampoanele de vată (m/ob.25,26,27) ridicate de la fața locului s-a depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sânge s-au constatat antigenii „A” și „B”- Așadar, sângele depistat a provenit de la persoana cu grupa sanguină AB0, cum ar fi în cazul dat cet.Caliniuc Dumitru. Provenirea acestui sânge de la Puia Dan și Puia Sergiu cu grupa Oalfa,beta și de la Bogdan Adrian cu grupa sanguină Balfa se exclude. ..." Totodată, instanța de apel întemeiat a reținut că, în rezultatul analizei comparative a conținutului raportului de expertiză și a concluziilor formulate în același document, se constată o posibilă eroare materială strecurată în concluziile formulate de expert în partea ce ține de apartenența unor obiecte pe care a fost depistat sângele victimei și anume: în concluzie expertul indică că sângele a fost depistat în fragmente din petele roșietice de pe pantaloni (m/ob.3,4) și spălături pe fire de tifon de pe perechea de adidași (m/ob.9,10) ridicați de la cet.Bogdan Adrian. Totuși perechea de adidași (m/ob.9,10) nu au fost ridicați de la cet.Bogdan Adrian ci de la Puia Sergiu fapt stabilit prin procesul verbal de ridicare.(f.d 94-97,Vol.I)**

Cu referire la argumentele avocatului Chisnencu A. în numele inculpatului Puia S., precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea părții apărării, prin care s-a solicitat dispunerea efectuării expertizei repetate, Colegiul penal îl respinge ca fiind declarativ.

Astfel, instanța de recurs menționează că, solicitarea efectuării unei expertize este dreptul procesual al părților participante la proces. Dispunerea efectuării expertizei judiciare se face de către instanța de judecată, la cererea părților, dacă se constată că, cererea este întemeiată și poate contribui la stabilirea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală. Încheierea instanței de judecată privind numirea expertizei, trebuie să cuprindă întrebările puse în fața expertului și enumerarea circumstanțelor de fapt ce

urmează a fi elucidate prin cunoștințele speciale în domeniul tehnicii, științei sau artei de către expert. Nu se exclud cazurile, când instanța de judecată poate respinge demersul privind efectuarea expertizei judiciare prin încheiere motivată.

Așadar, instanța de judecată trebuie să motiveze respingerea demersului, ținând cont de jurisprudența CȚEDO, care statuează că, refuzul de a dispune o expertiză nu este, în sine, inechitabil, el trebuie examinat în lumina procedurii în ansamblul său (*Affaire H. împotriva Franței*, 24.10.1989 pct. 61 și 70). Motivarea refuzului trebuie să fie rezonabilă.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că, la data de 14 iulie 2020, avocatul Chisnencu A. a depus demers cu privire la dispunerea expertizei biologice repetate.

În conformitate cu prevederile art. 148 alin. (2) Cod de procedură penală, *dacă concluziile expertului sînt neclare, contradictorii, neîntemeiate, dacă există îndoieli în privința veridicității lor și dacă aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului sau dacă a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei judiciare, poate fi dispusă efectuarea unei expertize judiciare repetate de către un alt expert sau o altă comisie de experți. Expertul sau experții care au efectuat expertiza judiciară primară sau suplimentară pot asista la efectuarea expertizei judiciare repetate pentru a da explicații pe marginea concluziilor formulate în urma expertizei judiciare primare, însă nu pot participa la efectuarea investigațiilor și la întocmirea concluziilor.* La fel, alin. (3), al aceluiași articol prevede cazurile în care se dispune expertiza judiciară repetată:

a) *concluziile expertului sînt neclare, contradictorii, neîntemeiate sau există îndoieli în privința veridicității acestora;*

b) *ordonatorul expertizei judiciare sau instanța de judecată a constatat că expertul judiciar nu avea dreptul să o efectueze ori și-a depășit competența;*

c) *a fost încălcată ordinea procesuală de dispunere a expertizei judiciare;*

d) *s-au constatat încălcări ale metodelor sau procedurilor de efectuare a expertizei judiciare;*

e) *concluziile expertului nu au fost corelate cu datele de fapt puse la dispoziția lui;*

f) *există contradicții esențiale între opiniile experților participanți la efectuarea unei expertize judiciare în comisie.*

Astfel, la acest aspect, instanța de recurs reține că, prin încheierea instanței de apel din 03 august 2020 (f.d.143-168 v. VI), a fost respinsă ca neîntemeiată cererea.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, instanța de apel întemeiat a reținut că, apărătorul nu a prezentat probe ce ar determina necesitatea efectuării unei expertize repetate, în conformitate cu prevederile art. 148 alin. (3) Cod de procedură penală, precum și nu a prezentat argumente ce ar pune la îndoială veridicitatea concluziilor expertului sau careva încălcări ale metodelor sau procedurilor de efectuare a expertizei judiciare. Totodată, neclaritățile invocate de apărător au fost soluționate anterior, iar careva motive, de numire a expertizei biologice repetate, în speță, nu au fost identificate.

Astfel, Colegiul penal atestă că, fiindu-i aduse la cunoștință inculpatului Puia S. și avocatului acestuia concluziile raportului de expertiză și procesul verbal de audiere a expertului (f.d.100, 103 v. II), acestea nu au fost contestate de către partea apărării la etapa respectivă.

Referitor la critica recurenților, precum că martorul Caliniuc P. a declarat versiuni diferite la etapele procesului, instanța de recurs le consideră declarative, deoarece această persoană atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, a fost avertizată pentru darea declarațiilor false și răspunderea ce o poartă în acest caz, conform art. 312 Cod penal și a dat declarații fiind sub jurământ, declarațiile acestuia coroborând între ele și cu alte probe administrate la dosar, precum rapoartele de expertiză, procesul-verbal de cercetare la fața locului, fiind apreciate toate în ansamblu conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan își întemeiază recursul declarat și în baza pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală*.

La capitolul incidenței temeiului invocat de recurent și prevăzut de pct. 9) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă că, condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală este că, fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din Codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune.

Colegiul penal lărgit notează că, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inclusiv inculpatului Puia D. este prevăzută de legea penală ca infracțiune și este stipulată la art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j), Cod penal, *omorul intenționat - adică omorul unei persoane, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează stării de inconștiență a aceleia, comis de trei persoane, cu deosebită cruzime*. Astfel, instanța de recurs constată că, inclusiv inculpatul Puia D. a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova, acțiunile acestuia fiind corect calificate.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de avocatul Bânzari L. în numele succesorului părții vătămate Buliga Ludmila și de către avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurenții critică hotărârea dată și în partea stabilirii pedepsei stabilite inculpaților.

Colegiul consideră, că nici acest temei pentru recurs invocat nu este incident

în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpaților Puia S., Puia D., Bogdan A., stabilite conform sancțiunii articolelor imputate acestora.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul Puia S. a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, la 13 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, iar inculpații Puia D. și Bogdan A. au fost condamnați fiecare în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, la câte 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, iar conform art. 16 alin. (6) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune excepțional de gravă.

Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de faptul că, potrivit art.76 Cod penal, circumstanțe ce ar atenua răspunderea penală a inculpaților Puia Sergiu, Puia Dan și Bogdan Adrian instanța a stabilit săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. Potrivit art. 77 Cod penal, circumstanțe ce ar agrava răspunderea penală a inculpaților Puia Sergiu, Puia Dan și Bogdan Adrian, instanța a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

Astfel, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Puia Sergiu, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 13 ani și 4 luni, ținând cont de faptul că acesta a comis infracțiunea având vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani, întemeiat a aplicat

prevederile art. 70 alin. (3¹), fiind în drept să aplice și cele art. 79 Cod penal.

Totodată, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților Puia Dan și Bogdan Adrian urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpaților, corijarea și reeducarea acestora este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni, ținând cont de faptul că la momentul comiterii infracțiunii aceștia erau minori, fiind aplicabile prevederile art. 70 alin. (3) și art. 79 Cod penal.

Astfel, ținând cont de scopul legii penale, de a restabili echitatea socială, de a corecta condamnării și de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și altor persoane, Colegiul lărgit statuează, că instanța de apel întemeiat a conchis de a menține sentința prin care a fost aplicat în privința inculpaților, pedepsele sub formă de închisoare, sub limita minimă, reieșind din cele expuse. Astfel, modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicate inculpaților pentru infracțiunile incriminate, este în acord cu principiul proporționalității, avându-se în vedere faptele comise și urmările produse.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului Bînzari L., prin care menționează, că nu s-a ținut cont de faptul că, Puia S. l-a omorât pe Caliniuc Dumitru profitînd de starea de neputință a sa, care se datora stării de inconștiință a acestuia; omorul a fost comis de trei persoane și cu o deosebită cruzime, Colegiul penal reține că aceste circumstanțe sînt prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, în calitate de semne ale acestei componente de infracțiuni, astfel ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante. Totodată, celelalte circumstanțe menționate au fost luate în considerație de instanțele de fond, însă acestea nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

Ce ține de faptul că instanța a redus pedeapsa inculpaților Puia D. și Bogdan A. de mai multe ori în baza uneia și aceeași circumstanțe, Colegiul penal lărgit o consideră neîntemeiată, deoarece inculpații menționați fiind minori, just le-au fost aplicate în privința acestora prevederile art. 76 alin. (1) lit. b), 70 alin. (3) și art. 79 Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că pedeapsa, astfel cum a fost stabilită de către instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care fac referire recurenții și nu sînt temeuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la menținerea sentinței de condamnare a inculpaților,

totodată fiind întemeiată soluția instanțelor de fond și în partea admiterii acțiunii civile.

Cu referire la faptul că instanțele de fond nu s-au expus referitor la reducerea pedepsei penale, prin prisma art. 385 alin. (5)-(6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit așază că chestiunea dată, poate fi examinată în conformitate cu prevederile art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit reține că, corect au fost calificate acțiunile inculpatului Puia S. în baza art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, iar ale lui Puia D. și Bogdan Adrian în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, instanțele de fond apreciind întemeiat ansamblu de probe administrate și nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunilor imputate, în acțiunile acestora fiind prezente elementele infracțiunilor incriminate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 1), 6), 8), 9), 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate, respectiv acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Puia Sergiu, de către avocatul Bînzari Liliana în numele succesului părții vătămate Buliga Ludmila, de către avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan în numele inculpatului Puia Dan și de către avocatul Ceceli Constantin în numele inculpatului Bogdan Adrian, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-i pe **Puia Sergiu Xxxxx, Puia Dan Xxxxx și Bogdan Adrian.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 15 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

Judecător

Pitic Mariana